SELECTED SAYINGS
OF
THE HOLY PROPHET OF ISLAM

ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ

(GREEK)

Published by
ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS
LIMITED

ISBN 1 85372 051 8

Printed by
RAQEEM PRESS
Islamabad, Sheephatch Lane, Tilford, Surrey, U. K.

Γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς Ἑκατονταετηρίδας τῆς Παγκόσμιας Κοινότητας Ἀχμαντίγια

Αὐτὸ εἶναι ἕνα δῶρο ἀπὸ ἐκείνους τοὺς Ἄχμαντι Μουσουλμάνους οἱ ὁποῖοι, ἀκόμα σ' αὐτὴ τὴν ἐποχή, καταδιώκονται καὶ μαρτυροῦν ἁπλῶς γιατὶ ἀγαποῦν καὶ διακηρύσσουν τὴν Ἑνότητα τοῦ Θεοῦ. Αὐτοὶ εἶναι μιὰ ἐνσάρκωση τοῦ πνεύματος τοῦ Μπιλάλ.*

*Ὁ Μπιλὰλ (ἂς εἶναι ὁ Θεὸς εὐχαριστημένος μαζί του) ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς συντρόφους τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη Μωάμεθ (εἰρήνη καὶ εὐλογίες τοῦ Ἀλλὰχ ἐπ' αὐτοῦ). Ἂν καὶ αὐτὸς ὑποβλήθηκε σὲ ἀκραῖες μορφὲς βασανιστηρίων λόγω τοῦ προσηλυτισμοῦ του στὸ Ἰσλάμ, ἦταν προετοιμασμένος νὰ πεθάνει, παρὰ νὰ ἀποκηρύξει τὴν πίστη του στὴν Ἑνότητα τοῦ Θεοῦ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος

Τὸ Ἰσλὰμ εἶναι μιὰ σημαντικὴ θρησκεία. Τὸ μυστικὸ τοῦ μεγαλείου του ϐρίσκεται στὶς πλήρεις καὶ τέλειες διδασκαλίες τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου καὶ στὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ἱδρυτὴς τοῦ Ἰσλάμ, ὁ Ἱερὸς Προφήτης Μωάμεθ (Σ)* ἐφάρμοσε αὐτὲς τὶς διδασκαλίες στὴν πληρέστερη ἔκτασή τους. Ἔτσι ἔγινε ἕνα τέλειο καὶ ζωντανὸ παράδειγμα αὐτῶν ποὺ δίδαξε.

Ἡ ϐαθιὰ καὶ ἀδιάσπαστη σχέση μεταξὺ τῆς ἄσκησης καὶ τῶν διδασκαλιῶν ἄφισε μιὰ ἀνεξίτηλη ἐντύπωση στοὺς συντρόφους του. Μετὰ τὸ θάνατό του, ὅταν ρωτήθηκε ἡ σύζυγός του Ἀϊσὰ (Ρ)* γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη Μωάμεθ (Σ), ἡ ἀπάντησή της ἦταν:

كَان خُلُقُه القُرآن

«Ἡ ζωή του ἦταν τὸ Κοράνιο».

Δὲν ὑπάρχει καμιὰ ἀντίφαση μεταξὺ τῶν λόγων του καὶ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀποκάλυψή του ἦταν ἁγνή, χωρὶς τὴν ἐλάχιστη ἀντανάκλαση τῶν προσωπικῶν του ἐπιθυμιῶν. Τὸ Ἱερὸ Κοράνιο φέρει τὴ μαρτυρία γι' αὐτόν:

و ما يَنطِقُ عن الهوى انْ هو الا وَحْيٌ يُوحَى

«Δὲν λέγει τίποτε ἀπὸ τὸν ἑαυτό του. Ὅλα τὰ ρητὰ εἶναι σὲ συμφωνία μὲ τὴ Θεϊκὴ ἀποκάλυψη».

Δὲν ὑπάρχει ἀπορία, λοιπόν, ποὺ παρουσιάζεται στὸ Ἱερὸ Κοράνιο σὰν ἕνα τέλειο πρότυπο γιὰ ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα καὶ γιὰ ὅλους τοὺς καιρούς. Ὁ Πανίσχυρος Θεὸς λέγει στὸ Ἱερὸ Κοράνιο:

وَلَكُم فِي رَسُولِ اللّه أُسوَة حَسَنة

«Γιὰ σᾶς ὑπάρχει ἕνα ἔξοχο παράδειγμα στὸν Προφήτη τοῦ Θεοῦ».

---

* Ὁ ἀναγνώστης θὰ συναντήσει σὲ ὅλο αὐτὸ τὸ κείμενο τὰ γράμματα (Σ) καὶ (Ρ) μέσα σὲ παρένθεση, μὲ τὶς ἔννοιες ποὺ ἀναφέρονται ἐδῶ:

(Σ) Εἰρήνη καὶ εὐλογίες τοῦ Ἀλλὰχ ἐπ' αὐτοῦ.

(Ρ) Ἂς εἶναι εὐχαριστημένος ὁ Θεὸς μαζί του (της).

Μιὰ ἐπιλογὴ στίχων τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου, τὰ ὁποῖα ἔχουν σχέση μὲ μερικοὺς σημαντικοὺς τομεῖς τοῦ ἀνθρωπίνου ἐνδιαφέροντος, ἔχει ἤδη ἐκδοθεῖ. Ἐδῶ παρουσιάζεται μιὰ σύντομη ἐπιλογὴ τοῦ Χαντίθ, δηλαδὴ τῶν παραδόσεων ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴ ζωή, τὶς πράξεις καὶ τὰ ρητὰ τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη (Σ).

Ἡ μελέτη αὐτῶν τῶν ρητῶν παρέχει μιὰ σύντομη εἰσαγωγὴ στὴν καθημερινὴ ζωὴ τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη, στὶς προσευχές του, στοὺς ὑψηλοὺς ἠθικοὺς κανόνες του καὶ στὸ ὕφος τῶν κηρυγμάτων του.

Μερικὲς ἀπὸ τὶς Παραδόσεις ἀναφέρεται ὅτι ἔχουν γραφεῖ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ζωῆς τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη (Σ), ὅμως οἱ περισσότερες ἀπ' αὐτὲς γράφηκαν 200 χρόνια μετὰ τὸ θάνατό του. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ περισσότερες παραδόσεις συγκεντρώθηκαν μετὰ ἀπὸ μιὰ μακρὰ περίοδο, αὐτὲς μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ἀξιόπιστες ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἀκολούθων:

Ἐπειδὴ οἱ σύντροφοι τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη (Σ) ἐκτιμοῦσαν πολὺ τὰ λόγια ποὺ ἔλεγε, τὰ ἀποστήθιζαν ἀμέσως καὶ ἐν συνεχεία τὰ ἐπαναλάμβαναν καὶ τὰ μετέδιδαν καὶ τὰ συζητοῦσαν μεταξύ τους ἀναρίθμητες φορές.

Ὁ δεύτερος σπουδαῖος παράγοντας ἦταν, ὅτι τὰ λόγια του γίνονταν δεκτὰ μὲ μεγάλο θρησκευτικὸ ζῆλο καὶ ἀφοσίωση. Θεωροῦσαν ἁμαρτία ὁποιαδήποτε νόθευση ἢ ἀκόμα ἐλαφρὰ ἀπόκλιση ἀπὸ τ' ἀρχικὰ λόγια, γιὰ τὴν ὁποία ἦσαν ὑπόλογοι στὸ Θεό. Τὰ λόγια ποὺ χρησιμοποιήθηκαν ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ἱερὸ Προφήτη ἦταν:

«Ἡ Κόλαση θὰ εἶναι ἡ κατοικία τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ μοῦ ἀποδίδει λόγια ποὺ δὲν εἶπα».

Τρίτο, ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἐξιστοροῦσαν θέματα ποὺ ἀφοροῦσαν τὸν Προφήτη ἢ κάτι ποὺ εἶπε σχετικὰ μὲ ἄλλους, ὁ παραλήπτης τοῦ μηνύματος ὄχι μόνο τὸ ἀποστήθιζε ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ θυμᾶται τὸ ὄνομα καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ τοῦ τὸ ἔδωσε, ὥστε ἂν κανεὶς ἀμφισβητήσει τὸ λόγο του, νὰ μπορέσει νὰ ἀναφερθεῖ στὴν πηγὴ λέξη πρὸς λέξη.

Ἡ τετάρτη σπουδαία ἄποψη εἶναι ὅτι οἱ Ἄραβες ἦταν φημισμένοι γιὰ τὴ θαυμάσια μνήμη τους ἀκόμα καὶ πρὶν τὴν ἔλευση τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη (Σ). Δὲν ἦταν σπάνιο νὰ βρεῖς ἀνάμεσά τους ἀνθρώπους ποὺ εἶχαν ἀπομνημονεύσει 100.000 στίχους Ἀράβων ποιητῶν ἢ ἀκόμα καὶ περισσότερους. Ἐπὶ πλέον, ἦταν μιὰ κοινὴ συνήθεια νὰ θυμοῦνται τὰ γενεαλογικὰ δένδρα. Μετὰ τὴν ἔλευση τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη (Σ), τὸ ἠθικὸ ἐπίπεδο

τῶν ὀπαδῶν του ἀνυψώθηκε σὲ πολὺ μεγάλο βαθμὸ καὶ ἡ συνήθεια τῆς ὑπερβολῆς καταδικάζονταν ἰδιαίτερα. Ἐπίσης, μεγάλη ἔμφαση δόθηκε στὸ Ἱερὸ Κοράνιο, ὄχι μόνο σχετικὰ μὲ τὴ γνησιότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιβεβαίωση τῶν ἀναφορῶν.

Σὰν ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν παραγόντων, ἔγινε χειρισμὸς τῶν Παραδόσεων τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη τοῦ Ἰσλάμ (Σ), μὲ μιὰ πολὺ εἰδικὴ φροντίδα, ἄγνωστη σὲ ἄλλα συστήματα συλλογῆς ἱστορικοῦ ὑλικοῦ.

Κατὰ τὴ διαδικασία συλλογῆς αὐτῶν τῶν ρητῶν, οἱ Μουσουλμάνοι λόγιοι ἐργάσθηκαν τόσο λεπτόλογα καὶ ἔδωσαν τόσο μεγάλη προσοχὴ στὴν ἀκρίβεια, ὥστε καμιὰ συλλογὴ ἱστορικῶν στοιχείων δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθεῖ μὲ τὸ ἀπάνθισμα τῶν ρητῶν τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη τοῦ Ἰσλάμ (Σ). Κάθε κρίκος στὴν ἁλυσίδα τῶν ἀφηγητῶν μιᾶς ξεχωριστῆς Παράδοσης ἐξειδικεύεται στὰ μεγάλα ἔργα τοῦ Χαντίθ. Ἀκόμα καὶ ἡ μελέτη τοῦ χαρακτήρα τῶν ἀφηγητῶν καὶ ἡ ὑπευθυνότητά τους ἀνέπτυξε ἕνα ἀνεξάρτητο πεδίο ἔρευνας. Αὐτὸ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα νὰ ἐμφανισθεῖ ἕνα εἶδος γνώσης ποὺ ἀφορᾶ τὴν ἀνάλυση τῶν Παραδόσεων, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία.

Πρὸς ὄφελος ἐκείνων τῶν ἀναγνωστῶν ποὺ γνωρίζουν πολὺ λίγα γιὰ τὸ Ἰσλάμ, πρέπει νὰ ἀναφέρουμε ἐδῶ ὅτι ἀπὸ τὸ πλῆθος βιβλίων ποὺ γράφηκαν γιὰ τὸ θέμα τῶν Παραδόσεων, ἕξι ἀπὸ αὐτὰ θεωροῦνται ὅτι εἶναι ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητας ἀπὸ Μουσουλμάνους λογίους. Αὐτὰ εἶναι γνωστὰ ὡς «Σιχὰχ Σιττὰχ» (τὰ Ἕξι Αὐθεντικά). Οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς Παραδόσεις ποὺ παρουσιάζονται σ' αὐτὴ τὴ μικρὴ συλλογὴ ἔχουν παρθεῖ ἀπ' αὐτὰ τὰ ἕξι βιβλία. Τὸ ἀκόλουθο εἶναι μιὰ σύντομη εἰσαγωγὴ σ' αὐτὰ τὰ βιβλία καὶ στοὺς λογίους, ποὺ εἶναι ὑπεύθυνοι γιὰ τὸ ἀπάνθισμά τους.

ΣΑΧΙΧ ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ

Τὸ βιβλίο αὐτὸ θεωρεῖται ὅτι εἶναι τὸ πλέον αὐθεντικὸ βιβλίο, μετὰ τὸ Ἱερὸ Κοράνιο. Ὁ συλλέκτης αὐτοῦ εἶναι ὁ Μουχάμμαντ Ἰσμαὴλ τῆς Μπουκχάρα, κοινὰ γνωστὸς ὡς Ἰμάμης Μπουκχάρι (194-256, Ἐγίρα: 816-878 μ.Χ.).

ΣΑΧΙΧ ΜΟΥΣΛΙΜ

Τὸ Σάχιχ Μούσλιμ θεωρεῖται δεύτερο σὲ σπουδαιότητα. Αὐτὸ συντάχθηκε ἀπὸ τὸ Μουσουλμάνο Μπὶν Ἀλ-Χατζάζ, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε στὸ Νεσχαποὺρ τοῦ Κορασάν. (202-261, Ἐγίρα: 824-883 μ.Χ.).

ΤΖΑΜΙ ΑΛ ΤΙΡΜΙΝΤΧΙ

Τρίτο στὴ σειρὰ εἶναι τὸ Τζάμι Ἀλ-Τίρμιντι. Ὁ συλλέκτης

'Ιμάμης Μουχάμμαντ Μπὶν "Ισα ἦταν γηγενὴς τοῦ Τίρμιντι. (209 -279, 'Εγίρα: 831-901 μ.Χ.).

ΣΟΥΝΑΝ ΑΜΠΟΥ ΝΤΑΟΥΝΤ

'Ακολουθεῖ τὸ ΣΟΥΝΑΝ ΑΜΠΟΥ ΝΤΑΟΥΝΤ, ποὺ συντάχθηκε ἀπὸ τὸν Σουλαϊμὰν Μπὶν "Αλ-'Ασχάχ, γνωστὸ ὡς "Αμπου Νταούντ. (202-275, 'Εγίρα: 824-897 μ.Χ.).

ΣΟΥΝΑΝ ΙΜΠΝ ΜΑΤΖΑΧ

Πέμπτο σὲ βαθμὸ αὐθεντικότητας θεωρήθηκε τὸ Σούναν "Ιμπν-Μάτζαχ. Συνελέγη ἀπὸ τὸν Μουχάμμαντ Μπὶν Μάτζαχ, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀπὸ τὴ φημισμένη πόλη Φίζγουϊν τοῦ 'Ιράκ. (209-275, 'Εγίρα: 831-897 μ.Χ.).

ΣΟΥΝΑΝ ΝΙΣΑ'Ι'

Τὸ ἕκτο βιβλίο εἶναι τὸ Σούναν Νισάϊ. Συνελέγη ἀπὸ τὸν "Αχμαντ Μπὶν Σουάϊμπ, γνωστὸ ὡς «Νισάϊ» ἀπὸ τὴν πόλη Νίσα τοῦ Κορασάν. (215-306, 'Εγίρα: 837-928 μ.Χ.).

ΜΟΛΓΑΤΤΑ ΙΜΑΜ ΜΑΛΙΚ

'Εκτὸς ἀπὸ τὸ «Σιχὰχ Σιττὰχ» (Τὰ "Εξι Αὐθεντικὰ) ὑπάρχει ἕνα ἄλλο πολὺ σπουδαῖο ἀπάνθισμα Παραδόσεων, γνωστὸ ὡς «ΜΟΥΓΑΤΤΑ ΙΜΑΜ ΜΑΛΙΚ». Ὁ συλλέκτης Μάλικ Μπὶν 'Ανὰς εἶναι κοινὰ γνωστὸς ὡς 'Ιμάμης Μάλικ. Τὸ βιβλίο αὐτὸ δὲν συμπεριελήφθη στὸ «Σιχὰχ Σιττὰχ» γιατὶ ἀρχικὰ θεωρήθηκε ὅτι εἶναι ἕνα βιβλίο νομικῆς ἐπιστήμης καὶ οἱ Παραδόσεις ἀναφέρονται βασικὰ στὶς συζητήσεις νομικῶν προβλημάτων. Ἡ αὐθεντικότητα τῶν διηγήσεων ποὺ ἀναφέρονται στὸ Μπουγάττα 'Ιμὰμ Μάλικ μποροῦν νὰ κριθοῦν ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλες αὐτὲς συμπεριλαμβάνονται στὸ Σαχὶχ Μπουκχάρι καὶ Σάχιχ Μούσλιμ. Τὸ ἐπίπεδο τοῦ 'Ιμὰμ Μάλικ μεταξὺ τῶν συλλεκτῶν τῶν παραδόσεων εἶναι τόσο ὑψηλό, ποὺ αὐτὸς εἶναι γνωστὸς ὡς «'Ιμάμουλ Μουχαντιτὶν» (ὁ ἀρχηγὸς τῶν συλλεκτῶν) καὶ ὑπάρχουν μαρτυρίες γι' αὐτό.

Προθέσεις καὶ πράξεις

١ - حَدَّثَنَا الْحُمَيْدِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ قَالَ حَدَّثَنَا يَحْيَ بْنُ سَعِيْدٍالاَنْصَارِيُّ قَالَ اَخْبَرَنِى مُحَمَّدُ بْنُ اِبْرَاهِيْمَ التَّيْمِيُّ اَنَّهُ سَمِعَ عَلْقَمَةَ بْنَ وَقَّاصٍ اللَّيْثِيَّ يَقُوْلُ سَمِعْتُ عُمَرَبْنَ الْخَطَّابِ رضى الله عنه عَلَى الْمِنْبَرِ قَالَ سَمِعْتُ رَسُوْلَ اللهِ ﷺ يَقُوْلُ: اِنَّمَا الاَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَاِنَّمَا لِكُلِّ امْرِىءٍ مَّانَوٰى ، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ اِلَى اللهِ وَ رَسُوْلِهِ فَهِجْرَتُهُ اِلَى اللهِ وَ رَسُوْلِهِ وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيْبُهَا ، اَوامْرَأَةٍ يَّنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ اِلىٰ مَا هَاجَرَ اِلَيْهِ -

« بخارى باب كيف كان بدء الوحى الى رسول الله ﷺ »

1. Ὁ Οὔμαρ (Ρ) διηγεῖται τὸ ἀκόλουθο, ἐνῶ ἀπευθυνόταν ἀπὸ τὸν ἄμβωνα.

«Ἄκουσα τὸν Ἱερὸ Προφήτη (Σ) νὰ λέει τὰ ἀκόλουθα: "Τὰ ἔργα προσδιορίζονται μόνο ἀπὸ τὶς προθέσεις. Ὁ ἄνθρωπος ἐπιτυγχάνει μόνο ἐκεῖνο, γιὰ τὸ ὁποῖο ἔχει τὴν πρόθεση. Ἡ μετάβαση ἐκείνου, ὁ ὁποῖος πράγματι προτίθεται νὰ μεταβεῖ πρὸς τὸν Ἀλλὰχ καὶ στὸν Ἀγγελιαφόρο Του, θὰ τὸν ὁδηγήσει στὸν Ἀλλὰχ καὶ στὸν Ἀγγελιαφόρο Του. Ἀλλὰ ὁποιοσδήποτε στρέφεται μόνο στὰ ἐγκόσμια ἀντικείμενα, θ' ἀποκτήσει μόνον ἐγκόσμια ἀντικείμενα. Ἐὰν ἕνας ἄνθρωπος μεταναστεύσει γιὰ νὰ παντρευθεῖ μιὰ γυναίκα, αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ ἀνταμοιβή του"».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٢ - عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رضى الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: اَلْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُوْنَ مِنْ لِّسَانِهِ وَ يَدِهِ وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَمَانَهَى اللهُ عَنْهُ - « بخارى كتاب الايمان باب المسلم من سلم . . . . »

2. Ὁ Ἀμπτνούλλαχ μπὶν Οὔμαρ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ἄκουσε τὸν Ἱερὸ Προφήτη (Σ) νὰ λέει:

«Πραγματικὸς Μουσουλμάνος εἶναι αὐτός, ἀπὸ τὰ χέρια καὶ τὴ γλώσσα τοῦ ὁποίου εἶναι ἀσφαλεῖς οἱ ἄλλοι Μουσουλμάνοι. Πραγματικὸς μετανάστης εἶναι αὐτὸς ποὺ ἐγκαταλείπει ὅ,τι ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸ Θεό».

Τὸ Μεγαλεῖο τοῦ Κυρίου τῆς Τιμῆς

٣- عَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ رضى الله تعالى عنهما قَالَ قَرَأَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ هٰذِهِ الْاٰيَـةَ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ: وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِيْنِـهِ ، سُبْحَـانَهُ وَتَعَالىٰ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ، قَالَ يَقُوْلُ اللهُ اَنَاالْجَبَّارُ ، اَنَا الْمُتَكَبِّرُ ، اَنَا الْمَلِكُ ، اَنَا الْمُتَعَالُ يُمَجِّدُ نَفْسَهُ قَالَ فَجَعَلَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ يُرَدِّدُهَا ، حَتّٰى رَجِفَ بِهَاالْمِنْبَرُ حَتّٰى ظَنَنَّا اَنَّهُ سَيَخِرُّ بِهِ -

« مسند احمد ص ٨٨/ ٢ »

3. Ὁ Ἀμπτνούλλαχ μπὶν Οὔμαρ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ἀνέφερε, ἐνῶ ἔκανε τὸ Κήρυγμα τῆς Παρασκευῆς ἀπὸ τὸν ἄμβωνα:

«Οἱ οὐρανοὶ βρίσκονται στὸ δεξί Του χέρι. Ἅγιος εἶναι Αὐτός, ἐξυψωμένος ὑπεράνω τῆς εἰδωλολατρίας, στὴν ὁποία ἔχουν παραδοθεῖ αὐτοί». Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ἀνέφερε ἐπὶ πλέον ὅτι ὁ Παντοδύναμος Ἀλλὰχ λέγει: «Εἶμαι Αὐτὸς ποὺ ἔχει πλήρη δύναμη νὰ ἀναμορφώσει, ἔχοντας συνείδηση τοῦ Μεγαλείου Μου. Ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων. Ὁ Ὑψηλόφρονας». Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) συνέχισε νὰ ἐπαναλαμβάνει αὐτὲς τὶς λέξεις μὲ τέτοια δύναμη, ποὺ ὁ ἄμβωνας ἄρχισε νὰ σείεται καὶ φοβηθήκαμε μήπως καταρρεύσει κάτω ἀπ' αὐτόν.

(ΜΑΣΝΑΝΤ ΑΧΜΑΝΤ)

٤ ـ عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ رضى الله عنه قَالَ: قَالَ النَّبِىُّ ﷺ كَلِمَتَانِ حَبِيْبَتَانِ اِلَى الرَّحْمَانِ خَفِيْفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيْلَتَانِ فِى الْمِيْزَانِ: سُبْحَانَ اللهِ وَ بِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيْمِ ـ

« بخارى كتاب الرد على الجهنية . . . باب قول الله يضع الموازين بالقسط »

4. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης εἶπε:

«Ὑπάρχουν δύο ἐκφράσεις, ποὺ εἶναι πολὺ ἀγαπητὲς στὸν Ἀγαθοεργὸ Θεό. Αὐτὲς εἶναι ἐλαφριὲς στὴ γλώσσα, ἀλλὰ βαριὲς στὴν οὐσία καὶ εἶναι αὐτές: Ἐξυψωμένος εἶναι ὁ Ἀλλὰχ μὲ ὅλη Του τὴ δόξα. Ἐξυψωμένος εἶναι ὁ Ἀλλὰχ μὲ ὅλο Του τὸ Μεγαλεῖο». (Σουμπχὰν Ἀλλὰχ βὰ μπὶ Χάμντιχι-Σουμπχὰν Ἀλλαχὶλ - Ἀζίμ).

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٥ ـ عَنْ هَمَّامِ بْنِ مُنَبِّهٍ قَالَ هٰذَامَا حَدَّثَنَابِهِ اَبُوْهُرَيْرَةَ عَنْ رَسُوْلِ اللهِ ﷺ قَالَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ كَذَّبَنِىْ عَبْدِىْ ، وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ ذٰلِكَ ، وَشَتَمَنِىْ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ ذٰلِكَ تَكْذِيْبُهُ اِيَّاىَ ، اَنْ يَّقُوْلَ لَنْ يُّعِيْدَنَا كَمَا بَدَأَنَا ، وَاَمَّا شَتْمُهُ اِيَّاىَ يَقُوْلُ اِتَّخَذَ اللهُ وَلَدًا ، وَأَنَا الصَّمَدُ الَّذِىْ لَمْ اَلِدْ ، وَ لَمْ اُوْلَدْ ، وَلَمْ يَكُنْ لِّىْ كُفُواً اَحَدٌ ـ

« مسند احمد ص ٢/٣١٧ »

5. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ἀνέφερε ὅτι ὁ Παντοδύναμος Ἀλλὰχ δηλώνει:

«Ὁ ὑπηρέτης Μου παρανομεῖ ἐναντίον Μου, ἐνῶ δὲν ἁρμόζει νὰ κάνει ἔτσι. Μὲ βρίζει, ἐνῶ δὲν ἁρμόζει νὰ κάνει ἔτσι. Ἡ παραβίαση ἐναντίον Μου εἶναι ὅταν λέγει: "Ὁ Παντοδύναμος Ἀλλάχ, ποὺ κάποτε μὲ εἶχε δημιουργήσει, δὲν θὰ μὲ ἀναστήσει

(ἀφοῦ πεθάνω)". Καὶ ἡ βρισιά του πρὸς Ἐμένα εἶναι τὸ ὅτι ἰσχυρίζεται ὅτι: "Ὁ Ἀλλὰχ ἔχει πάρει γιὰ τὸν ἑαυτό του ἕνα γιό, ἐνῶ Ἐγὼ εἶμαι Αὐτοτελής. Αὐτὸς ἀπὸ τὸν Ὁποῖο ἐξαρτῶνται τὰ πάντα. Δὲν ἔχω γεννήσει ποτέ, οὔτε γεννήθηκα καὶ κανεὶς ποτὲ δὲν ἦταν σὰν Ἐμένα"».

(ΜΑΣΝΑΝΤ ΑΧΜΑΝΤ)

٦- عَنْ جَابِرٍ رضى الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُوْلَ اللهِ ﷺ يَقُوْلُ: اَفْضَلُ الذِّكْرِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاَفْضَلُ الدُّعَآءِ اَلْحَمْدُلِلّٰهِ-

« ترمذى كتاب الدعوات دعوة المسلم مستجابة »

6. Ὁ Τζαμπὶρ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ἄκουσε τὸν Ἱερὸ Προφήτη (Σ) νὰ δηλώνει:

«Ὁ πιὸ θαυμάσιος τρόπος γιὰ νὰ μνημονεύουμε τὸν Ἀλλὰχ εἶναι νὰ δηλώνουμε: Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἄξιος λατρείας, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ἀλλάχ. Καὶ ἡ καλύτερη ἱκεσία εἶναι νὰ ὁμολογοῦμε: Ὅλοι οἱ ἔπαινοι ἀνήκουν στὸν Ἀλλάχ».

(ΤΙΡΜΙΝΤΧΙ)

٧- عَنْ اَبِىْ مُوْسَى الْاَشْعَرِىِّ رضى الله عنه عَنِ النَّبِىِّ ﷺ قَالَ: مَثَلُ الَّذِىْ يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِىْ لَايَذْكُرُهُ مَثَلُ الْحَىِّ وَالْمَيِّتِ وَرَوَاهُ مُسْلِمٌ فَقَالَ: مَثَلُ الْبَيْتِ الَّذِىْ يُذْكَرُ اللهُ فِيْهِ وَالْبَيْتِ الَّذِىْ لَايُذْكَرُ اللهُ فِيْهِ مَثَلُ الْحَىِّ وَالْمَيِّتِ ❋

« بخارى كتاب الدعوات باب فضل ذكر الله تعالى »

7. Ὁ Ἄμπου Μούσα Ἀλ-Ἀσχάρι (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ἀνέφερε:

«Ἡ περίπτωση ἑνὸς ποὺ θυμᾶται τὸν Ἀλλὰχ σὲ σχέση μὲ ἕναν ποὺ δὲν τὸν θυμᾶται, εἶναι σὰν νὰ συγκρίνει κανεὶς τὸν ζωντανὸ μὲ τὸν νεκρό. Ἡ περίπτωση τοῦ σπιτιοῦ, στὸ ὁποῖο μνημονεύεται ὁ Ἀλλὰχ καὶ τοῦ σπιτιοῦ ὅπου δὲν μνημονεύεται, εἶναι σὰν νὰ συγκρίνεις τὸν ζωντανὸ μὲ τὸν νεκρό».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٨- عَنْ اَبِىْ مُوْسىٰ قَالَ كُنَّامَعَ النَّبِىِّ ﷺ فِى سَفَرٍ فَجَعَلَ النَّاسُ يَجْهَرُوْنَ بِالتَّكْبِيْرِ فَقَالَ النَّبِىُّ ﷺ اَيُّهَا النَّاسُ ارْبَعُوْ عَلَى اَنْفُسِكُمْ اِنَّكُمْ لَيْسَ تَدْعُوْنَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا اِنَّكُمْ تَدْعُوْنَ سَمِيْعًا قَرِيْبًا وَهُوَمَعَكُمْ -

« مسلم كتاب الذكر استحباب خفض الصوت بالذكر »

8. Ὁ Ἄμπου Μούσα (Ρ) διηγεῖται:

«Κάποτε, ἐνῶ ταξιδεύαμε μὲ τὸν Ἱερὸ Προφήτη (Σ), ὁ κόσμος ἄρχισε νὰ ἱκετεύει μᾶλλον δυνατά: “ Ἀλλάχου - Ἄκμπαρ” (“Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Ἔξοχος”). Ὁ Ἱερὸς Προφήτης εἶπε: “Ὦ, ἄνθρωποι! Νὰ εἶστε λίγο μετριοπαθεῖς. Δὲν ἀπευθύνεσθε σὲ κάποιον ποὺ εἶναι κουφὸς ἢ ἀπών. Ἀπευθύνεσθε σ' Αὐτὸν ποὺ ἀκούει τὰ πάντα. Ὁ Πάντοτε - Παρὼν καὶ εἶναι ἤδη μαζί σας”».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

٩- عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِىِّ ﷺ قَالَ: اِنَّ لِلّٰهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالىٰ مَلَائِكَةً سَيَّارَةً فُضُلًا يَتَّبِعُوْنَ مَجَالِسَ الذِّكْرِ فَاِذَا وَجَدُوْا مَجْلِسًا فِيْهِ ذِكْرٌ قَعَدُوْامَعَهُمْ وَحَفَّ بَعْضُهُمْ بَعْضًا بِاَجْنِحَتِهِمْ حَتَّى يَمْلَؤُاْ مَابَيْنَهُمْ وَبَيْنَ السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَاِذَا تَفَرَّقُوْا عَرَجُوْا وَصَعِدُوْا اِلَى السَّمَاءِ قَالَ فَيَسْأَلُهُمُ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ وَهُوَ اَعْلَمُ بِهِمْ مِنْ أَيْنَ جِئْتُمْ ؟ فَيَقُوْلُوْنَ جِئْنَامِنْ عِنْدِ عِبَادٍلَكَ فِى الْاَرْضِ يُسَبِّحُوْنَكَ وَيُكَبِّرُوْنَكَ وَيُهَلِّلُوْنَكَ وَيَحْمِدُوْنَكَ وَيَسْئَلُوْنَكَ قَالَ وَمَاذَا يَسْأَلُوْنِىْ قَالُوْا يَسْئَالُوْنَكَ جَنَّتَكَ قَالَ وَهَلْ رَأَوْا جَنَّتِىْ قَالُوْا لَااَىْ رَبِّ ، قَالَ فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْا جَنَّتِى قَالُوْا وَيَسْتَجِيْرُوْنَكَ قَالَ وَمِمَّ يَسْتَجِيْرُوْنَنِىْ قَالُوْا مِنْ نَارِكَ

يَارَبِّ قَالَ وَهَلْ رَأَوْا نَارِىْ قَالُوْا لاَ ، قَالَ فَكَيْفَ لَورَأَوْا نَارِىْ ـ قَالَ وَيَسْتَغْفِرُوْنَكَ قَالَ فَيَقُوْلُ قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ فَأَعْطَيْتُهُمْ مَاسَأَلُوْا وَأَجَرْتُهُمْ مِمَّا اِسْتَجَارُوْا قَالَ فَيَقُوْلُوْنَ رَبِّ فِيْهِمْ فُلاَنٌ عَبْدٌ خَطَّاءٌ اِنَّمَا مَرَّ فَجَلَسَ مَعَهُمْ قَالَ فَيَقُوْلُ وَلَهُ غَفَرْتُ ، هُمُ الْقَوْمُ لاَيَشْقَى بِهِمْ جَلِيْسُهُمْ ـ

« مسلم كتاب الذكر باب فضل مجالس الذكر »

9. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Στὸν Ἀλλὰχ ἀνήκουν μερικοὶ ἄγγελοι ὑψηλοῦ βαθμοῦ, οἱ ὁποῖοι βρίσκονται σὲ διαρκῆ κίνηση γιὰ νὰ ψάχνουν ἀνθρώπους ποὺ συγκεντρώνονται μὲ σκοπὸ νὰ μνημονεύουν τὸν Ἀλλάχ. Ὅταν βροῦν μιὰ συγκέντρωση ἀνθρώπων ποὺ μνημονεύουν τὸν Ἀλλὰχ τὸν Παντοδύναμο, οἱ ἄγγελοι ἀρχίζουν νὰ ἑνώνονται μ' αὐτούς, ἁπλώνοντας τὰ φτερά τους πάνω ἀπ' αὐτούς, ἱπτάμενοι ὁ ἕνας πάνω ἀπὸ τὸν ἄλλο, μέχρις ὅτου γεμίσει μὲ τὴν παρουσία τους τὸ διάστημα μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ πλησιέστερου οὐρανοῦ. Ὅταν οἱ ἄνθρωποι διασκορπίζονται, αὐτοὶ (οἱ ἄγγελοι) ξανανεβαίνουν στὸν οὐρανό. Τότε ὁ Παντοδύναμος τοὺς ρωτᾶ, (ἂν καὶ ξέρει πολὺ καλὰ τί ἔχει συμβεῖ). " Ἀπὸ ποῦ ἔρχεστε;". Αὐτοὶ ἀπαντοῦν: " Ἐρχόμαστε ἀπὸ μερικοὺς ὑπηρέτες Σου, οἱ ὁποῖοι ἐξυμνοῦσαν Ἐσένα, ἐκθειάζοντας τὸ μεγαλεῖο Σου, διακήρυσσαν τὴν Ἑνότητά Σου, δόξαζαν Ἐσένα καὶ ἱκέτευαν Ἐσένα". Τότε ὁ Παντοδύναμος ρωτᾶ: "Τί παρακαλοῦσαν ἀπὸ Ἐμένα;". Οἱ Ἄγγελοι λένε: "Σὲ παρακαλοῦσαν γιὰ τὸν Παράδεισό Σου". Τότε ὁ Ἀλλὰχ ρωτᾶ: ""Ἔχουν δεῖ τὸν Παράδεισό μου;". Οἱ Ἄγγελοι ἀπαντοῦν: ""Ὄχι, Κύριέ μας, δὲν ἔχουν δεῖ τὸν Παράδεισό Σου". "Τί θὰ γινόταν ἐὰν ἔβλεπαν τὸν Παράδεισό Μου;", ρωτᾶ ὁ Ἀλλάχ. "Αὐτοί, ἐπίσης, ζητοῦν καταφύγιο σὲ Σένα", συνεχίζουν οἱ ἄγγελοι. Ὁ Ἀλλὰχ λέγει: ""Ἀπὸ τί ζητοῦν καταφύγιο σὲ Μένα;". " Ἀπὸ τὴ Φωτιά Σου", ἀπαντοῦν αὐτοί. Ὁ Ἀλλὰχ ρωτᾶ: ""Ἔχουν δεῖ τὴ Φωτιά Μου;". Οἱ Ἄγγελοι ἀπαντοῦν: ""Ὄχι, δὲν τὴν ἔχουν δεῖ". "Τί θὰ ἔλεγαν, ἐὰν εἶχαν δεῖ τὴ Φωτιά Μου!", λέγει ὁ Ἀλλάχ. Τότε οἱ Ἄγγελοι λένε: "Ζητοῦν τὴ συγγνώμη Σου". Ὁ Ἀλλὰχ ἀπαντᾶ: "Αὐτὴ τοὺς τὴν ἔχω ἤδη δώσει — Ἐπίσης τοὺς ἔχω δώσει ὅ,τι ἔχουν ἱκετεύσει ἀπὸ Ἐμένα καὶ ἐπίσης τοὺς ἔχω δώσει τὸ ἄσυλο ποὺ Μοῦ ζήτησαν". Ἔπειτα

οἱ ἄγγελοι λένε: "Ὦ Κύριέ μας, ὑπῆρχε κάποιος μεταξύ τους, ποὺ ἦταν ὑπερβολικὰ ἁμαρτωλός. Ἦταν περαστικὸς καὶ προτίμησε νὰ καθήσει λίγο μαζί τους". "Ἀκόμη κι αὐτὸν τὸν ἔχω συγχωρήσει", λέγει ὁ Ἀλλάχ. "Εἶναι τόσο εὐλογημένοι, ποὺ κανένας ἀπ' αὐτοὺς ποὺ τυχαίνει νὰ εἶναι στὴν συντροφιά τους δὲν παραμένει χωρὶς εὐλογία"»*.

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

Ἡ Ἀγάπη τοῦ Κυρίου

١٠ - عَنْ اَبِى الدَّرْدَآءِ رضى الله عنه قَالَ : قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ كَانَ مِنْ دُعَآءِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلاَمُ : اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ يُّحِبُّكَ وَالْعَمَلَ الَّذِىْ يُبَلِّغُنِىْ حُبَّكَ ، اللّٰهُمَّ اجْعَلْ حُبَّكَ اَحَبَّ اِلَىَّ مِنْ نَّفْسِىْ وَاَهْلِىْ وَمِنَ الْمَآءِ الْبَارِدِ -

« ترمذى كتاب الدعوات »

10. Ὁ Ἄμπου Ντάρντα (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε ὅτι ὁ Προφήτης Δαυῒδ (Ρ) συνήθιζε νὰ προσεύχεται μὲ τὰ ἀκόλουθα λόγια:

«Ὦ Κύριε, δῶσε μου τὴν ἀγάπη Σου καὶ τὴν ἀγάπη ἐκείνων ποὺ ἀγαποῦν Ἐσένα. Καὶ τὴν ἀγάπη τῶν ἔργων ποὺ μοῦ δίνουν τὴ δύναμη νὰ φθάσω στὴν ἀγάπη Σου. Ὦ Κύριέ μου, κάνε τὴν ἀγάπη Σου πολυτιμότερη καὶ ἀπὸ τὴ ζωή μου, τοὺς συγγενεῖς μου καὶ φίλους καὶ ἀκόμα πολυτιμότερη ἀπὸ τὸ κρύο νερὸ (σ' ἕναν ἄνθρωπο ποὺ πεθαίνει ἀπὸ δίψα στὴν καυτὴ ζέστη)».

(ΤΙΡΜΙΖΙ)

---

*(Αὐτὴ εἶναι μιὰ μεταφορικὴ ἔκφραση τῆς πάντοτε αὐξανόμενης εὐλογίας τοῦ Θεοῦ ἐπάνω σ' ἕνα τέτοιο σύνολο καὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ λαμβάνεται κυριολεκτικῶς).

١١ - عَنْ اَنَسٍ رضى الله عنه عَنِ النَّبِىِّ ﷺ قَالَ : ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيْهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْاِيْمَانِ : اَنْ يَّكُوْنَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ اَحَبَّ اِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا وَاَنْ يُّحِبَّ الْمَرْءَ لَايُحِبُّهُ اِلَّا لِلّٰهِ ، وَاَنْ يَّكْرَهَ اَنْ يَّعُوْدَ فِى الْكُفْرِ بَعْدَ اَنْ اَنْقَذَهُ اللّٰهُ مِنْهُ كَمَايَكْرَهُ اَنْ يُّقْذَفَ فِى النَّارِ -

« بخارى كتاب الايمان باب حلاوة الايمان »

11. Ὁ Ἀνὰς (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ὑπάρχουν τρεῖς ἰδιότητες, οἱ ὁποῖες, ὅταν ἀποκτηθοῦν ἀπὸ κάποιον, θὰ τοῦ δώσουν τὴ δυνατότητα ν' ἀνακαλύψει τὴν ἀληθινὴ γιὰ χάρη τῆς πίστης. Ὁ Ἀλλὰχ καὶ ὁ Ἀγγελιαφόρος Του νὰ εἶναι πολυτιμότεροι γι' αὐτὸν ἀπὸ ὅ,τιδήποτε ἄλλο. Νὰ ἀγαπᾶ κάποιον ἁγνὰ γιὰ χάρη τοῦ Ἀλλάχ. Ἀφοῦ ὁ Ἀλλὰχ ὁ Παντοδύναμος τὸν ἔχει σώσει ἀπὸ τὴ δυσπιστία, νὰ ἀποστρέφεται ἀπὸ τὸ νὰ ἐπιστρέψει στὴ δυσπιστία, τόσο πολύ, ὅσο ἀπεχθάνεται νὰ ριχθεῖ στὴ Φωτιά».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

١٢ - عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ رضى الله عنه اَنَّ رَسُوْلَ اللهِ ﷺ قَالَ : لَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ مَاعِنْدَ اللهِ مِنَ الْعُقُوْبَةِ مَاطَمِعَ بِجَنَّتِهِ اَحَدٌ ، وَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ مَا عِنْدَ اللهِ مِنَ الرَّحْمَةِ مَا قَنَطَ مِنْ جَنَّتِهِ اَحَدٌ -

« مسلم كتاب التوبة باب فى سعة رحمة الله »

12. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ἐὰν ἕνας πιστὸς γνώριζε πραγματικὰ τὸ βαθμὸ καὶ τὴν ἔνταση τῆς τιμωρίας τοῦ Θεοῦ, θὰ ἔχανε κάθε ἐλπίδα νὰ φθάσει

στὸν Παράδεισο. Καὶ ἂν ἕνας ἄπιστος ἤξερε τὸ ὑπερβολικὸ ἔλεος τοῦ Ἀλλάχ, δὲν θὰ ἀπελπιζόταν ποτὲ γιὰ τὸν Παράδεισο».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

١٣ - عَنْ وَاثِلَةَ بْنِ الاَسْقَعِ عَنِ النَّبِىِّ ﷺ قَالَ قَالَ اللّٰهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالٰى : اَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِىْ بِىْ فَلْيَظُنَّ بِىْ مَاشَاءَ -

« بخـارى كتاب التوحيد باب يحذركم الله نفسه و مسند دارمى باب حسن الظّنّ »

13. Ὁ Γουάθιλα (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε ὅτι ὁ Ἀλλὰχ ὁ Παντοδύναμος λέγει:

«Ἐγὼ φέρομαι στὸν ὑπηρέτη Μου σύμφωνα μὲ τὴν κατανόηση καὶ προσδοκίες του πρὸς Ἐμένα. Ἔτσι, ἄφισέ τον νὰ σκέπτεται γιὰ Μένα ὅπως διαλέγει αὐτός».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

١٤ - عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ رضى الله عنه عَنْ رَسُوْلِ اللهِ ﷺ اَنَّهُ قَالَ : قَالَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ : اَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِىْ بِى وَاَنَا مَعَهُ حَيْثُ يَذْكُرُنِى وَاللهِ اَللّٰهُ اَفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ اَحَدِكُمْ يَجِدُ ضَالَّتَهُ بِالْفَـلَاةِ وَمَنْ تَقَـرَّبَ اِلَىَّ شِبْرًا تَقَـرَّبْتُ اِلَيْهِ ذِرَاعًا ، وَمَنْ تَقَرَّبَ اِلَىَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ اِلَيْهِ بَاعًا ، وَاِذَا اَقْبَلَ اِلَىَّ يَمْشِىْ اَقْبَلْتُ اِلَيْهِ اُهَرْوِلُ -

« مسلم كتاب التوبة باب فى الحضّ على التوبة »

14. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) μετέδωσε ὅτι ὁ Παντοδύναμος Ἀλλὰχ λέγει:

«Φέρομαι στὸν ὑπηρέτη Μου σύμφωνα πρὸς τὴν κατανόησή

του πρὸς ᾿Εμένα. Εἶμαι μαζί του, ὁποτεδήποτε Μὲ θυμᾶται». ῾Ο ᾿Αλλὰχ εἶναι περισσότερο εὐχαριστημένος μὲ τὴ μετάνοια ἑνὸς ὑπηρέτη Του ἀπὸ ὅ,τι εἶστε ἐσεῖς, ὅταν βρεῖτε ἀπροσδόκητα τὴν καμήλα ποὺ χάσατε σὲ μιὰ ἄγονη ἔρημο. ῾Ο ᾿Αλλὰχ λέει:

«῾Οποιοσδήποτε ἔρθει πρὸς ᾿Εμένα μετρώντας τὸ μῆκος μιᾶς σπιθαμῆς ἑνὸς ἀνοικτοῦ χεριοῦ, ἐγὼ πηγαίνω πρὸς αὐτὸν τὸ μῆκος μισοῦ βραχίονα. Καὶ ὅποιος ἔρθει πρὸς ᾿Εμένα τὸ μῆκος μισοῦ βραχίονα, ἐγὼ θὰ ἔρθω σ᾿ αὐτὸν μὲ διαστήματα μήκους ἑνὸς βραχίονος. ῞Οταν αὐτὸς ἔρχεται περπατώντας πρὸς ᾿Εμένα, ᾿Εγὼ τρέχω νὰ τὸν συναντήσω».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

١٥ - عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُوْلِ اللهِ ﷺ قَالَ اَسْرَفَ رَجُلٌ عَلٰى نَفْسِهِ فَلَمَّا حَضَرَهُ الْمَوْتُ اَوْصٰى بَنِيْهِ فَقَالَ اِذَا اَنَا مِتُّ فَاَحْرِقُوْنِىْ ثُمَّ اسْحَقُوْنِىْ ثُمَّ ذَرُوْنِىْ فِى الرِّيْحِ فِى الْبَحْرِ فَوَاللهِ لَئِنْ قَدَرَ عَلَيَّ رَبِّىْ لَيُعَذِّبُنِىْ عَذَابًا مَّا عَذَّبَهُ اَحَدًا قَالَ فَفَعَلُوْابِهِ ذٰلِكَ فَقَالَ لِلاَرْضِ اَدِّىْ مَا اَخَذْتِ فَاِذَا هُوَ قَائِمٌ فَقَالَ لَهُ: مَاحَمَلَكَ عَلٰى مَاصَنَعْتَ قَالَ: خَشْيَتُكَ اَوْ مَخَافَتُكَ يَا رَبِّ ! فَغَفَرَلَهُ -

« بخارى كتاب التوحيد-ابن ماجه كتاب الزهد باب ذكر الذنوب / مسند احمد ٢/٢٦٩ »

15. ῾Ο ῎Αμπου Χουράϊραχ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ ῾Ιερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Κάποτε ὑπῆρχε ἕνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος διέπραξε ὑπερβολὲς κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ του. ῞Οταν ἐπρόκειτο νὰ πεθάνει, εἶπε στοὺς γιούς του: "Κάψτε τὸ σῶμα μου ὅταν πεθάνω, κάντε σκόνη τὰ ἀπομεινάρια μου κι ἔπειτα πηγαίνετε στὸν ὠκεανὸ καὶ ρίξτε τὶς στάχτες στὸν ἀέρα. ῾Ορκίζομαι στὸν ᾿Αλλάχ, φοβοῦμαι ὅτι ἐὰν μὲ πιάσει ὁ Θεός, θὰ μοῦ ἐπιβάλει τέτοια τιμωρία, ποὺ δὲν ἔχει ἐπιβληθεῖ σὲ κανέναν πρίν». ῎Επειτα ὁ ῾Ιερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε ὅτι οἱ γιοὶ ἔκαναν ὅπως τοὺς εἶχε πεῖ. ᾿Αλλὰ ὁ

Θεὸς διέταξε τὴ γῆ νὰ ἀνακτήσει καὶ νὰ ἐπιστρέψει ὅλα τὰ σωματίδια (μόρια) ποὺ ἀνῆκαν στὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, ὁπουδήποτε κι ἂν εἶχαν πέσει. Ἔτσι, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὁδηγήθηκε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἀλλὰχ τὸν ρώτησε: "Τί σ' ἔκανε νὰ τὸ κάνεις αὐτό;". Ἀπάντησε: "Τὸ δέος καὶ ὁ φόβος μου ἀπὸ Ἐσένα, μὲ ἀνάγκασαν νὰ τὸ κάνω". Ἔτσι ὁ Θεὸς τὸν συγχώρεσε».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

Τὸ Ἱερὸ Κοράνιο

١٦ - عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رضى الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ:
خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْاٰنَ وَ عَلَّمَهُ -
« بخارى كتاب فضائل القراٰن باب خيركم من تعلم القران »

16. Ὁ Οὐθμὰν μπὶν Ἀφφὰν (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ὁ καλύτερος μεταξύ σας εἶναι ἐκεῖνος ποὺ μαθαίνει τὸ Κοράνιο καὶ τὸ διδάσκει σὲ ἄλλους».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

١٧ - عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضى الله عنهما قَالَ: قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ:
اِنَّ الَّذِىْ لَيْسَ فِىْ جَوْفِهِ شَيْءٌ مِّنَ الْقُرْاٰنِ كَالْبَيْتِ الْخَرِبِ○
« ترمذى فضائل القران باب من قرأ حرفا »

17. Ὁ Ἴμπν Ἀμπὰς (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ἡ περίπτωση ἐκείνου, ὁ ὁποῖος δὲν μαθαίνει οὔτε ἕνα τμῆμα τοῦ Κορανίου εἶναι σὰν τὴν περίπτωση ἑνὸς ἐγκατελειμμένου σπιτιοῦ».

(ΤΙΡΜΙΝΤΧΙ)

١٨ - عَنْ زَيْدِ بْنِ اَرْقَمَ قَالَ قَامَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ يَومًا فِيْنَا خَطِيْبًا فَحَمِدَ اللهَ وَاَثْنى عَلَيْهِ وَوَعَظَ وَ ذَكَّرَ ثُمَّ قَالَ: اَمَّا بَعْدُ اَلَا اَيُّهَا النَّاسُ فَاِنَّمَا اَنَابَشَرٌيُوْشِكُ أَنْ يَّاتِىَ رَسُوْلُ رَبِّىْ فَاُجِيْبَ وَأَنَا تَارِكٌ فِيْكُمْ ثَقَلَيْنِ اَوَّلُهُمَا كِتَابُ اللهِ فِيْهِ الْهُدٰى وَالنُّوْرُ فَخُذُوْا بِكِتَابِ اللهِ وَاسْتَمْسِكُوْا بِهِ فَحَثَّ عَلٰى كِتَابِ اللهِ وَ رَغَّبَ فِيْهِ ثُمَّ قَالَ: وَأَهْلُ بَيْتِىْ ، أُذَكِّرُكُمُ اللهَ فِىْ اَهْلِ بَيْتِىْ ، اُذَكِّرُكُمُ اللهَ فِىْ اَهْلِ بَيْتِىْ ، اُذَكِّرُكُمُ اللهَ فِىْ اَهْلِ بَيْتِىْ -

« مسلم كتاب فضائل الصحابة باب من فضائل على رض »

18. Ὁ Ζάϊντ μπὶν Ἀρκὰμ (Ρ) διηγεῖται: «Μιὰ ἡμέρα ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) σηκώθηκε γιὰ νὰ ἀπευθυνθεῖ σ' ἐμᾶς. Ἐγκωμίασε τὸν Ἀλλάχ, Τὸν δόξασε καὶ ἔπειτα μᾶς προέτρεψε καὶ μᾶς νουθέτησε, λέγοντας:

"Ὦ ἄνθρωποι, εἶμαι ἕνα ἀνθρώπινο ὄν. Εἶναι πιθανὸν ὅτι μιὰ ἡμέρα ἕνας ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Κύριό μου θὰ ἔρθει σὲ μένα καὶ ἔπειτα θὰ ἀναχωρήσω ἀπὸ αὐτὸ τὸν κόσμο. Σᾶς ἀφίνω δύο σημαντικὰ πράγματα μεταξύ σας. Τὸ Βιβλίο τοῦ Ἀλλάχ, ποὺ περιέχει ὁδηγίες καὶ φῶς. Ἔτσι, κρατεῖστε σφικτὰ τὸ Βιβλίο τοῦ Ἀλλὰχ καὶ παραμείνετε πιστοὶ σ' αὐτό".

Ἔτσι, διέγειρε τὸ ἐνδιαφέρον μας καὶ μᾶς ἔκανε νὰ ἐνθουσιαστοῦμε γιὰ τὸ Βιβλίο τοῦ Ἀλλάχ.

"Σᾶς ἀφίνω ἐπίσης πίσω τὰ μέλη τῆς οἰκογένειάς μου". Ἔπειτα εἶπε τρεῖς φορές: "Σᾶς προειδοποιῶ νὰ εἶστε προσεκτικοὶ πρὸς τὸν Ἀλλὰχ καὶ ὡς πρὸς τὸ πῶς φέρεσθε στὰ μέλη τῆς οἰκογένειάς μου"».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

Ἡ ἔξοχη διαγωγὴ τοῦ ᾿Αγγελιαφόρου τοῦ ᾿Αλλὰχ

١٩ - عَنْ عَبْدِاللهِ بْنِ اَبِىْ اَوْفىٰ قَالَ: كَانَ النَّبِىُّ ﷺ لَايَاْنِفُ وَلَا يَسْتَنْكِفُ اَنْ يَّمْشِىَ مَعَ الاَرْمَلَةِ وَالْمِسْكِيْنِ فَيَقْضِىْ لَهُمَا حَاجَتَهُمَا -

« مسند دارمى باب فى تواضع رسول الله صلى الله عليه وسلم »

19. Ὁ ᾿Αμπτνούλλαχ μπὶν ᾿Αμπὶ ῎Αουφα (Ρ) εἶπε:

«Ὁ Ἱερὸς Προφήτης οὔτε ἀπέφυγε τὴ συντροφιά, οὔτε περιφρόνησε τὶς χῆρες καὶ τοὺς ἄπορους. ᾿Αντίθετα, πάντοτε ἔψαχνε εὐκαιρίες νὰ τοὺς ϐοηθήσει».

(ΜΟΥΣΝΑΝΤ ΝΤΑΡΜΙ)

٢٠ - عَنْ عَائِشَةَ رضى الله عنها قَالَتْ مَاضَرَبَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ شَيْئًاقَطُّ بِيَدِهِ وَلَا امْرَأَةً وَلَا خَادِمًا اِلَّا اَنْ يُّجَاهِدَ فِىْ سَبِيْلِ اللهِ وَمَانِيْلَ مِنْهُ شَيْئٌ قَطُّ فَيَنْتَقِمَ مِنْ صَاحِبِهِ اِلَّا اَنْ يُّنْتَهَكَ شَيْئٌ مِنْ مَحَارِمِ اللهِ فَيَنْتَقِمَ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ -

« مسلم كتاب الفضائل باب مباعدته الآثام واختياره من المباح »

20. Ἡ ᾿Αϊσὰ (Ρ) ἀναφέρει:

«Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ποτὲ δὲν κτύπησε κανέναν οὔτε γυναίκα, οὔτε ὑπηρέτη—ἂν καὶ πολέμησε γιὰ τὴν ὑπόθεση τοῦ ᾿Αλλάχ. ᾿Εὰν ϐλάπτονταν ποτὲ ἀπὸ κάποιον, δὲν θὰ ἔπαιρνε ἐκδίκηση. ᾿Αλλὰ ὁποτεδήποτε ϐεϐηλωνόταν ἕνας ἱερὸς τόπος τοῦ ᾿Αλλάχ, θὰ ἔπαιρνε ἐκδίκηση γιὰ χάρη τοῦ ᾿Αλλάχ».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

٢١ - عَنْ اَبِیْ سَعِیْدِ الْخُدْرِیِّ رضی الله عنه اَنَّ رَسُوْلَ اللهِ ﷺ كَانَ يَعْلِفُ البَعِيْرَ وَيُقِيْمُ الْبَيْتَ وَيَخْصِفُ النَّعْلَ وَيَرْقَعُ الثَّوْبَ وَيَحْلِبُ الشَّاةَ وَيَاكُلُ مَعَ الْخَادِمِ وَيَطْحَنُ مَعَهُ اِذَا أَعْيَا وَكَانَ لَايَمْنَعُهُ الْحَيَاءُ اَنْ يَحْمِلَ بِضَاعَتَهُ مِنَ السُّوْقِ اِلٰى اَهْلِهِ وَكَانَ يُصَافِحُ الْغَنِیَّ وَالفَقِيْرَ وَيُسَلِّمُ مُبْتَدِيًا وَلَايَحْتَقِرُ مَا دُعِیَ اِلَيْهِ وَلَوْ اِلٰى حَشْفِ التَّمْرِ وَكَانَ هَيِّنَ الْمُؤْنَةِ ، لَيِّنَ الْخُلُقِ ، كَرِيْمَ الطَّبْعَةِ ، جَمِيْلَ الْمُعَاشَرَةِ ، طَلِقَ الْوَجْهِ ، بَسَّامًا مِنْ غَيْرِضِحْكٍ ، مَحْزُوْنًا مِنْ غَيْرِ عُبُوْسَةٍ ، مُتَوَاضِعًا مِنْ غَيْرِ مَذِلَّةٍ ، جَوَّادًا مِنْ غَيْرِ سَرَفٍ رَقِيْقَ الْقَلْبِ رَحِيْمًا بِكُلِّ مُسْلِمٍ لَمْ يَتَجَشَّأْقَطُّ مِنْ شَبَعٍ وَلَمْ يَمُدَّ يَدَهُ اِلٰى طَمَعٍ -

« مشكوٰة كتاب الفتن باب فی اخلاقه - قشيريه ص ٧٥
اسدالغابة جلد اول ص « ٢٩ »

21. Ὁ Ἄμπου Σάϊντ Κούντρι (Ρ) διηγεῖται:

«Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) συνήθιζε νὰ τρέφει τὶς καμῆλες μόνος του. Ἔκανε μικροδουλειὲς μόνος του. Μπάλωνε παπούτσια, ἔραβε ροῦχα, ἄρμεγε τὶς κατσίκες καὶ ἔτρωγε μὲ τοὺς ὑπηρέτες. Ἐὰν ἕνας ὑπηρέτης κουραζόταν, ἐνῶ ἄλεθε ἀλεύρι, τὸν βοηθοῦσε σ' αὐτό. Δὲν αἰσθανόταν ὑποτιμημένος, μεταφέροντας πράγματα τοῦ νοικοκυριοῦ ἀπὸ τὴν ἀγορὰ στὸ σπίτι. Ἔκανε χειραψία τόσο μὲ τοὺς πλούσιους, ὅσο καὶ μὲ τοὺς πτωχούς. Ἦταν ὁ πρῶτος πάντοτε ποὺ χαιρετοῦσε. Δὲν περιφρονοῦσε νὰ δεχθεῖ μιὰ πρόσκληση—ἀκόμα κι ἂν ἦταν μιὰ μικρὴ πρόσκληση νὰ φάει χουρμάδες. Ἀνακούφιζε ἐκείνους ποὺ μοχθοῦσαν. Ἦταν ἤπιος χαρακτήρας καὶ εὐγενικῆς καρδιᾶς. Ἡ συμπεριφορά του ἦταν ἄριστη καὶ ἦταν πάντοτε χαρούμενος. Χαμογελοῦσε, ἀλλὰ ποτὲ δὲν γελοῦσε δυνατά. Ποτὲ δὲν ἦταν συνοφρυωμένος, ἀκόμα κι ὅταν ἦταν θυμωμένος. Ἦταν ταπει-

νός, ἀλλὰ ὄχι κατώτερου βαθμοῦ. Γενναιόδωρος, ἀλλὰ ὄχι ὑπερβολικός. Εἶχε τρυφερὴ καρδιὰ καὶ ἦταν φιλεύσπλαχνος πρὸς ὅλους τοὺς Μουσουλμάνους. Ποτὲ δὲν ἔτρωγε τόσο πολύ, σὲ σημεῖο ποὺ κανεὶς ἀρχίζει νὰ χασμουριέται. Ποτὲ δὲν ἔτεινε τὸ χέρι του μὲ κίνητρο τὴν ἀπληστία».

(ΜΙΣΧΚΑΑΤ)

٢٢ - عَنْ اَبِىْ مُوْسَى الْاَشْعَرِىِّ رضى الله عنه قَالَ: اَخْرَجَتْ لَنَا عَائِشَةُ رضى الله عنها كِسَاءً وَاِزَارًا غَلِيْظًا قَالَتْ: قُبِضَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ فِىْ هٰذَيْنِ -

« بخارى كتاب اللباس باب الاكسية »

22. Ὁ Ἄμπου Μούσα Ἄσχαρι (Ρ) διηγεῖται ὅτι κάποτε ἡ Ἀϋσὰ (Ρ) τοὺς ἔδειξε ἕνα σεντόνι καὶ ἕνα χοντρὸ καὶ τραχὺ κομμάτι ὑφάσματος. Εἶπε ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) φοροῦσε αὐτὰ τὰ ροῦχα τὴν ὥρα ποὺ πέθανε.

Τὰ θεμέλια τοῦ Ἰσλὰμ

٢٣ - عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضى الله عنهما قَالَ: قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ: بُنِىَ الْاِسْلَامُ عَلٰى خَمْسٍ: شَهَادَةِ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاَنَّ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ، وَاِيْتَاءِ الزَّكٰوةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ -

« بخارى كتاب الايمان باب قول النبى صلى الله عليه وسلم بنى الاسلام »

23. Ὁ Ἴμπν Ὀμὰρ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Τὸ Ἰσλὰμ βασίζεται σὲ πέντε στύλους (κίονες).

1. Νὰ φέρει τὴ μαρτυρία ὅτι κανεὶς δὲν εἶναι ἄξιος λατρείας ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ἀλλὰχ καὶ ὅτι ὁ Μωάμεθ (Σ) εἶναι ὁ Ἀγγελιαφόρος τοῦ Ἀλλάχ.

2. Νὰ προσφέρει τὸ «Σαλὰτ» (τυπικὸ τρόπο λατρείας τοῦ Θεοῦ).

3. Νὰ πληρώνει «Ζακὰτ» (ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐκ τῶν ἐλαχίστων ἀπαιτήσεων οἰκονομικὴ συνεισφορὰ στὴν ὑπόθεση τοῦ Ἀλλάχ).

4. Νὰ κάνει προσκύνημα στὸν Οἶκο τοῦ Ἀλλάχ.

5. Νὰ κρατᾶ τὴ νηστεία στὸ μήνα τοῦ Ραμαντάν».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٢٤ - عَنْ عُمَرَبْنِ الْخَطَّابِ رضى الله عنه قَالَ كُنَّاعِنْدَ رَسُوْلِ اللهِ ﷺ فَجَاءَ رَجُلٌ شَدِيْدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيْدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَايُرٰى عَلَيْهِ اَثَرُالسَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا اَحَدٌ حَتّٰى اَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَاَلْزَقَ رُكْبَتَهُ بِرُكْبَتِهِ ثُمَّ قَالَ يَا مُحَمَّدُ مَا الْاِيْمَانُ قَالَ اَنْ تُؤْمِنَ بِاللهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ -

« ترمذى كتاب الايمان باب فى وصف جبريل النبى صلى الله عليه وسلم الايمان والاسلام »

24. Ὁ Ὀμὰρ μπὶν Κχαττὰμπ (Ρ) λέγει:

«Καθόμασταν συντροφιὰ μὲ τὸν Ἱερὸ Προφήτη (Σ), ὅταν ξαφνικὰ ἔφθασε ἕνας ἄνδρας. Φοροῦσε καθαρά, λευκὰ ροῦχα καὶ τὰ μαλλιά του ἦταν κατάμαυρα. Δὲν φαινόταν νὰ ἦταν ταξιδιώτης καὶ δὲν ἦταν γνωστὸς σὲ κανέναν ἀπὸ ἐμᾶς. Κάθησε κοντὰ στὸν Ἱερὸ Προφήτη (Σ) καὶ τὰ γόνατά του ἄγγιζαν τὰ γόνατα τοῦ τελευταίου. Αὐτὸς εἶπε: "Πές μου κάτι γιὰ τὴν πίστη". Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ἀπάντησε: "Πίστη εἶναι ὅτι ἐσὺ πρέπει νὰ πιστεύεις στὸν Ἀλλάχ, στοὺς ἀγγέλους, στὰ Βιβλία Του καὶ

στοὺς Προφῆτες Του. Θὰ πρέπει νὰ πιστεύεις στὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσης καί, ἐπίσης, θὰ πρέπει νὰ πιστεύεις στοὺς Θεϊκοὺς νόμους, ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὸ καλὸ καὶ τὸ κακό"».

(ΤΙΡΜΙΝΤΧΙ)

٢٥ - عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رضى الله عنه انَّهُ دَعَا بِانَاءٍ فَافْرَغَ عَلىٰ كَفَّيْهِ ثَلٰث مِرَارٍ فغسلهما ثُمَّ ادْخل يَمِيْنَهُ فى الانَاءِ فَمَضْمَضَ وَاسْتَنْثَرَ ثُمَّ غسل وَجْهَهُ ثَلٰثًا وَيدَيْهِ اِلَى الْمِرْفقيْنِ ثَلٰث مِرَارٍ ثُمَّ مَسح بِرَأْسِهِ ثُمَّ غسل رِجْلَيْهِ ثَلٰث مِرَارٍ اِلَى الْكَعْبَيْنِ ثُمَّ قَالَ قَالَ رَسُوْلُ الله ﷺ : مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وُضُوْئِى هٰذَا ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ لَايُحْدِثُ فِيْهِمَا غُفِرَلَهُ مَاتَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ -

« بخارى كتاب الوضوء باب الوضوء ثلٰثاثلٰثا »

25. Ἀναφέρεται ὅτι κάποτε ὁ Οὐθμὰν μπὶν Ἀφφὰν (Ρ) ρώτησε γιὰ νερὸ (γιὰ νὰ πλυθεῖ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο εἶναι μιὰ προεργασία γιὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ «Σαλάτ»). Ἄρχισε πλένοντας τὰ χέρια του τρεῖς φορές. Ἔπειτα πῆρε νερὸ στὸ δεξί του χέρι, ξέπλυνε τὸ στόμα του καὶ ἔφτυσε. Ἔπειτα καθάρισε τὴ μύτη του. Ἔπειτα ἔπλυνε τὸ πρόσωπό του τρεῖς φορές. Ἔπειτα ἔπλυνε τὰ χέρια του καὶ τοὺς βραχίονές του μέχρι τοὺς ἀγκῶνες του τρεῖς φορές. Μετὰ ἔβαλε τὰ βρεγμένα χέρια του ἐπάνω στὸ κεφάλι του. Ἔπειτα ἔπλυνε τὰ πόδια του καὶ τοὺς ἀστραγάλους του τρεῖς φορές. Ἀφοῦ τελείωσε τὴν ἱεροτελεστική του πλύση μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, εἶπε:

«Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε ὅτι ἐκεῖνος ποὺ κάνει νίψιμο μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ποὺ ἔκανα ἐγὼ καὶ ἔπειτα προσφέρει δυὸ "ρακὰτ" προσευχῆς χωρὶς νὰ κάνει καινοτομίες, θὰ συγχωρεθοῦν οἱ ἁμαρτίες ποὺ ἔκανε στὸ παρελθόν».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٢٦ - عَنْ اَبِى هُرَيْرَةَ رضى الله عنه اَنَّ رَسُوْلَ الله ﷺ قَالَ: اَلَا اَدُلُّكُمْ عَلىٰ مَايَمْحُو الله بِهِ الْخَطَايَا ، وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ ؟ قَالُـوْا: بَلىٰ يَارَسُوْلَ الله ، قَالَ: اِسْبَاغُ الْـوُضُـوْءِ عَلَى

الْمَكَارِهِ ، وَكَثْرَةُ الْخُطَا اِلَى الْمَسَاجِدِ ، وَاِنْتِظَارُ الصَّلٰوةِ بَعْدَ الصَّلٰوةِ ، فَذٰلِكُمُ الرِّبَاطُ ، فَذٰلِكُمُ الرِّبَاطُ ـ

« مسلم كتاب الطهارات باب فضل اسباغ الوضوء على المكاره »

26. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Δὲν πρέπει νὰ σοῦ πῶ κάτι, τὸ ὁποῖο ἐὰν τὸ κάνεις, θὰ κερδίσεις τὴ χάρη τοῦ Ἀλλάχ, μέσω τοῦ ὁποίου ὁ Ἀλλὰχ θὰ ἐξαλείψει τὰ σφάλματά σου καὶ θ' ἀνυψώσει τὸν βαθμό σου;».

"Ὦ Προφήτη τοῦ Ἀλλάχ, σὲ παρακαλοῦμε πές μας". Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε: «Νὰ κάνετε τὴν ἱεροτελεστικὴ πλύση στὴν ἀκρίβεια, ἀκόμα κι ἂν δὲν ἔχετε διάθεση. Νὰ πηγαίνετε στὸ τζαμὶ ἀπὸ ἕνα μακρινὸ μέρος καὶ ἐὰν ἔχετε προσφέρει μιὰ προσευχή, νὰ περιμένετε γιὰ τὴν ἑπόμενη πρόθυμα. Αὐτὰ εἶναι τὰ μέσα γιὰ νὰ βρίσκεστε σὲ μιὰ κατάσταση ἑτοιμότητας πρὸς φύλαξη τῶν συνόρων».

(Σημείωση: Ἡ λέξη «RIBAAT» (Ριμπαὰτ) καλύπτει μιὰ πλατιὰ κλίμακα ἑρμηνείας: Κυριολεκτικῶς σημαίνει γεωγραφικὰ σύνορα καὶ μεταφορικῶς χρησιμοποιεῖται γιὰ ὁποιαδήποτε πνευματικὴ ἀξία. Στὴν περίπτωση αὐτὴ ἔχει σχέση μὲ τὸ θεσμὸ λατρείας στὸ Ἰσλάμ).

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

٢٧ ـ عَنْ عَائِشَةَ رضى الله عنها قَالَتْ : كَانَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ يَفْتَتِحُ الصَّلَاةَ بِالتَّكْبِيْرِ وَالْقِرأَةِ بِالْحَمْدِللهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ـ وَكَانَ اِذَا رَكَعَ لَمْ يَرْفَعْ رَأْسَهُ وَلَمْ يُصَوِّبْهُ وَلٰكِنْ بَيْنَ ذٰلِكَ وَكَانَ اِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوْعِ لَمْ يَسْجُدْ حَتّٰى يَسْتَوِىَ قَائِمًا ـ وَاِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُوْدِ لَمْ يَسْجُدْ حَتّٰى يَسْتَوِىَ جَالِسًا ـ وَكَانَ يَقُوْلُ فِىْ كُلِّ رَكْعَتَيْنِ التَّحِيَّةَ وَكَانَ يَفْرِشُ رِجْلَهُ الْيُسْرٰى وَيَنْصُبُ رِجْلَهُ الْيُمْنٰى وَكَانَ يَنْهٰى عَنْ عَقِبِ

الشَّيْطَانِ وَكَانَ يَنْهٰى أَنْ يَفْتَرِشَ الرَّجُلُ ذِرَاعَيْهِ اِفْتِرَاشَ الْكَلْبِ وَكَانَ يَخْتِمُ الصَّلٰوةَ بِالتَّسْلِيْمِ -

« مسند احمد ٣١/ ٦ »

27. Ἡ Ἀϋσὰ (Ρ) διηγεῖται:

«Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ἔλεγε «Τακμπὴρ» (τὶς λέξεις: Ἀλλάχο Ἄκμπαρ) στὴν ἀρχὴ τῆς προσευχῆς. Μετὰ ἀπ' αὐτὸ ἀπήγγελλε τὴ Φάτιχα. (Τὸ πρῶτο κεφάλαιο τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου). Ὅταν ἔσκυβε κάτω, δὲν θὰ κρατοῦσε τὸ κεφάλι του ὑψηλά, οὔτε θὰ τ' ἄφινε νὰ πέσει. Τὸ κρατοῦσε μᾶλλον σὲ μιὰ ἴσια γραμμὴ μὲ τὴν πλάτη του, ἡ ὁποία παρέμενε ὁριζόντια κατὰ τὴ διάρκεια αὐτῆς τῆς στάσης. Ὅταν σηκωνόταν ἀπὸ αὐτὴ τὴ στάση, στεκόταν ὄρθιος καὶ μετὰ ἔπαιρνε τὴν πρηνὴ στάση. Ὅταν σήκωνε τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὴν πρηνὴ θέση, συγκεντρωνόταν σὲ μιὰ καθιστὴ θέση καὶ σταματοῦσε γιὰ λίγο μέχρι νὰ πέσει μπρούμυτα γιὰ δεύτερη φορά. Μετὰ ἀπὸ κάθε δυὸ "Ρακὰτ" καθόταν κάτω καὶ ἀπήγγελλε τὸ Ἀτταχιγιὰτ (μιὰ καθορισμένη ἀπαγγελία). Στὴ στάση αὐτὴ τὸ δεξί του πόδι τοποθετοῦνταν καθέτως καὶ τὸ ἀριστερό του πόδι παρέμενε ὁριζοντίως στὸ ἔδαφος. Ἔδωσε ὁδηγίες: "Μὴν ἀκουμπᾶτε τοὺς ἀγκῶνες σας στὸ ἔδαφος ὅταν βρίσκεστε στὴν πρηνὴ στάση, ὅπως κάνει ἕνας σκύλος". Καὶ ἀπαγόρευσε νὰ ἐπεκτείνονται τὰ πόδια μὲ μιὰ διαβολικὴ στάση. Αὐτὸς τελείωνε τὴν προσευχή, λέγοντας "Εἰρήνη καὶ ἔλεος τοῦ Ἀλλὰχ σ' ἐσᾶς"».

(ΜΑΣΝΑΝΤ ΑΧΜΑΝΤ)

٢٨ - عَنْ عَبْدِاللهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضى الله عنه قَالَ : سَأَلْتُ النَّبِىَّ ﷺ
اَىُّ الْعَمَلِ اَحَبُّ اِلَى اللهِ تَعَالٰى ؟ قَالَ : اَلصَّلٰوةُ عَلٰى وَقْتِهَا ،
قُلْتُ : ثُمَّ اَىٌّ ؟ قَالَ : بِرُّالْوَالِدَيْنِ ، قُلْتُ : ثُمَّ اَىٌّ ؟ قَالَ :
اَلْجِهَادُ فِىْ سَبِيْلِ اللهِ -

« بخارى كتاب الجهاد باب فضل الجهاد والسير »

28. Ὁ Ἀμπτνούλλαχ μπὶν Μασοὺντ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ρώτησε τὸν Ἱερὸ Προφήτη (Σ) ποιὸ ἔργο ἦταν τὸ πιὸ εὐχάριστο στὸν Ἐξυψωμένο Ἀλλάχ. Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ἀπάντησε:

«Ἡ προσφορὰ τῶν προσευχῶν στὸν καθορισμένο χρόνο».
Ἐγὼ ρώτησα: «Καὶ μετὰ ἀπ' αὐτό;».
Αὐτὸς ἀπάντησε: «Τὸ νὰ εἶστε εὐγενικοὶ πρὸς τοὺς γονεῖς».
Ἐγὼ ρώτησα: «Τί ἄλλο μετὰ ἀπ' αὐτό;».
Αὐτὸς ἀπάντησε: «Τὸ ν' ἀγωνίζεστε στὸ μονοπάτι τοῦ Ἀλλάχ».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٢٩ - عَنْ عَمْـرِوبْنِ شُعَيْبٍ عَنْ اَبِيْهِ عَنْ جَدِّهٖ رضى الله عنهم قَالَ : قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ مُرُوْا اَوْلَادَكُمْ بِالصَّلٰوةِ وَهُمْ اَبْنَآءُ سَبْـعِ سِنِـيْنَ وَاضْرِبُوْهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ اَبْنَآءُ عَشْرٍ وَّفَرِّقُوْا بَيْنَهُمْ فِى الْمَضَاجِعِ -

« ابوداؤد باب متى يؤمر الغلام بالصلوة - مسند احمد ٢/١٨٠ »

29. Ὁ Ἀμὰρ μπὶν Σουάϊμπ (Ρ) ἄκουσε ἀπὸ τὸν πατέρα του, μὲ ἐξουσιοδότηση τοῦ παποῦ του, ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Συμβούλευε τὰ παιδιά σου νὰ κάνουν προσευχές, ὅταν γίνουν ἑπτὰ χρονῶν. Ὅταν φθάσουν τὴν ἡλικία τῶν δέκα θὰ πρέπει νὰ εἶσαι αὐστηρὸς σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα καί, ἐπίσης, θὰ πρέπει νὰ τὰ κάνεις νὰ κοιμοῦνται σὲ χωριστὰ κρεβάτια».

(ΑΜΠΟΥ ΝΤΑΟΥΝΤ)

٣٠ - عَنْ فَاطِمَةَ الزَّهْرَآءِ رضى الله عنها قَالَتْ : كَانَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ اِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ قَالَ : بِسْمِ اللهِ وَالسَّلَامُ عَلٰى رَسُوْلِ اللهِ ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلِىْ ذُنُوْبِىْ وَافْتَحْ لِىْ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ وَاِذَا

خَرَجَ قَالَ: بِسْمِ اللهِ وَالسَّلَامُ عَلٰى رَسُوْلِ اللهِ ، اَللّٰهُمَّ اغْفِرْلِىْ ذُنُوْبِىْ وَافْتَحْ لِىْ اَبْوَابَ فَضْلِكَ ـ

« مسند احمد حديث فاطمه بنت رسول الله صلى الله عليه وسلم ص ٦/٢٨٣ »

30. Ἡ Φάτιμαχ ἄζ Ζάχρα (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὅταν ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ἔμπαινε στὸ τέμενος, ἀπήγγελλε τὴν ἀκόλουθη προσευχή:

«Στὸ ὄνομα τοῦ Ἀλλάχ, Εἰρήνη στὸν Ἀγγελιαφόρο τοῦ Ἀλλάχ. Ὦ Θεέ μου, συγχώρεσε τὰ ἁμαρτήματά μου καὶ ἄνοιξε τὶς πύλες τοῦ ἐλέους Σου σὲ μένα».

Καὶ ὅταν ἀναχωροῦσε ἀπὸ τὸ τζαμὶ πρόφερε τὴν ἀκόλουθη προσευχή:

«Στὸ ὄνομα τοῦ Ἀλλάχ. Εἰρήνη στὸν Ἀγγελιαφόρο τοῦ Ἀλλάχ. Συγχώρεσε τὰ ἁμαρτήματά μου, Κύριέ μου, καὶ ἄνοιξε τὶς πύλες τῆς χάρης Σου σὲ μένα».

(ΜΑΣΝΑΝΤ ΑΧΜΑΝΤ)

Νηστεία

٣١- عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ رضى الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ: قَالَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ: كُلُّ عَمَلِ ابْنِ اٰدَمَ لَهُ اِلَّا الصِّيَامَ فَاِنَّهُ لِىْ وَاَنَا اَجْزِىْ بِهِ وَالصِّيَامُ جُنَّةٌ فَاِذَا كَانَ يَوْمُ صَوْمِ اَحَدِكُمْ فَلَا يَرْفُثْ وَلَا يَصْخَبْ فَاِنْ سَابَّهُ اَحَدٌ اَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ: اِنِّىْ صَائِمٌ ، وَالَّذِىْ نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَخُلُوْفُ فَمِ الصَّائِمِ اَطْيَبُ عِنْدَ اللهِ مِنْ رِيْحِ الْمِسْكِ ـ لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا: اِذَا اَفْطَرَ فَرِحَ وَاِذَا لَقِىَ رَبَّهُ فَرِحَ بِصَوْمِهِ ـ

« بخارى كتاب الصوم باب هل يقول انى صائم اذا شتم »

31. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ὁ Παντοδύναμος Ἀλλὰχ λέγει ὅτι ὅλες οἱ πράξεις ἑνὸς ἀνθρώπου εἶναι γιὰ δική του χάρη ἐκτὸς ἀπὸ τὴ νηστεία. "Ἡ νηστεία κρατεῖται μόνον γιὰ χάρη Μου καὶ Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀνταμοιβὴ γι' αὐτήν". Ἡ νηστεία εἶναι μιὰ ἀσπίδα κατὰ τοῦ κακοῦ. Ἔτσι, ὅταν κάποιος ἀπὸ ἐσᾶς νηστεύει, δὲν πρέπει νὰ ἱκανοποιεῖ τὸν ἑαυτό του μὲ μάταιες συζητήσεις, οὔτε νὰ ἀνεβάζει τὴ φωνή του. Ἐὰν κάποιος τὸν βρίσει ἢ ἀρχίσει νὰ μαλώνει μαζί του, αὐτὸς θὰ πρέπει νὰ πεῖ μόνο: "Νηστεύω". Ἂς μὲ ὑποστηρίζει ὁ Ἀλλάχ, ὁ Κάτοχος τοῦ Μουχάμμαντ (Μωάμεθ). Ἡ ἀναπνοὴ ἐκείνου ποὺ νηστεύει εἶναι ἁγνότερη στὴ θέα τοῦ Ἀλλὰχ ἀπὸ ὅ,τι ἡ εὐωδία τοῦ ἀρώματος. Αὐτὸς ποὺ νηστεύει δοκιμάζει δυὸ χαρές. Χαίρεται ὅταν τελειώνει τὴ νηστεία καὶ χαίρεται ὅταν συναντᾶ τὸν Κύριό του, μέσω τῆς νηστείας».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٣٢ - عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ رضى الله عنه قَالَ: قَالَ النَّبِىُّ ﷺ: مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الـزُّوْرِ وَالْعَمَلَ بِهِ فَلَيْسَ لِلّٰهِ حَاجَةٌ فِىْ اَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ ـ

« بخـارى كتـاب الصـوم باب من لم يدع قول الزور و العمل به »

32. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Πόσο ἀξίζει γιὰ τὸν Ἀλλὰχ ἡ νηστεία ἐκείνου, ὁ ὁποῖος δὲν ἀπέχει ἀπὸ τὰ ψέματα καὶ τὴν ἀπάτη».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٣٣ - عَنْ عَائِشَـــةَ رضى الله عنهـــا اَنَّ النَّبِىَّ ﷺ كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الاَوَاخِــرَ مِنْ رَمَضَـانَ حَتّٰى تَوَفَّـاهُ اللّٰهُ تَعَـالٰى ثُمَّ اعْتَكَفَ اَزْوَاجُهُ مِنْ بَعْدِهِ

« بخارى كتاب الاعتكاف باب الاعتكاف فى العشر الاواخر »

33. Ἡ Ἀϋσὰ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) περιόριζε τὸν ἑαυτό του στὸ τέμενος (Ἐτικὰφ) τὶς τελευταῖες δέκα ἡμέρες τοῦ μηνὸς Ραμαντάν. Μετὰ τὸ θάνατό του, οἱ γυναῖκες του συνέχιζαν νὰ τηροῦν τὸν περιορισμὸ αὐτὸ (Ἐτικὰφ) κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο.

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

Τὸ Χὰτζ

٣٤- عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ رضى الله عنه قَالَ خَطَبَنَا رَسُوْلُ اللهِ ﷺ
فَقَالَ : يَاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ اللهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ فَحُجُّوْا
فَقَالَ رَجُلٌ : اَكُلَّ عَامٍ يَارَسُوْلَ اللهِ ؟ فَسَكَتَ حَتّٰى قَالَهَا
ثَلاثًا - فَقَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ لَوْ قُلْتُ نَعَمْ لَوَجَبَتْ
وَلَمَا اسْتَطَعْتُمْ ثُمَّ قَالَ : ذَرُوْنِىْ مَاتَرَكْتُكُمْ فَاِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ
قَبْلَكُمْ بِكَثْرَةِ سُؤَالِهِمْ ، وَاخْتِلَافِهِمْ عَلٰى اَنْبِيَآئِهِمْ ، فَاِذَا
اَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَأْتُوْامِنْهُ مَااسْتَطَعْتُمْ وَاِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ
فَدَعُوْهُ -

« مسلم كتاب الحج باب فرض الحج مرةً فى العمر »

34. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ), ὅταν ἔκανε ἕνα κήρυγμα, ἀνέφερε:

«Ὦ ἄνθρωποι, ὁ Ἀλλὰχ ἔχει κάνει τὸ προσκύνημα ὑποχρεωτικὸ σ' ἐσᾶς. Ἔτσι ἐσεῖς θὰ πρέπει νὰ τὸ κάνετε».

Ἀκούγοντας αὐτό, ρώτησε ἕνας ἄνθρωπος: «Πρέπει νὰ γίνεται αὐτὸ κάθε χρόνο, προφήτη τοῦ Ἀλλὰχ;».

Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ἔμεινε σιωπηλός. Ὁ ἄνθρωπος ἔκανε τὴν ἐρώτηση αὐτὴ τρεῖς φορές. Ὁ Ἱερὸς Προφήτης ἀπάντησε τότε: «Ἐὰν πῶ "ναί", θὰ πρέπει νὰ γίνει αὐτὸ ὑποχρεωτικό, καὶ ἐσεῖς δὲν θὰ ἔχετε τὴ δύναμη γι' αὐτό».

Καὶ συνέχισε: «Μὴ ρωτᾶτε γιὰ κάτι ἐφ' ὅσον δὲν σᾶς λέω γι' αὐτό. Ἐκεῖνοι ποὺ ἦσαν πρὶν ἀπὸ ἐσᾶς καταστράφηκαν γιατὶ ἔκαναν πάρα πολλὲς ἐρωτήσεις καὶ δὲν ὑπάκουαν στοὺς προφῆτες. Ὅταν σᾶς διατάζω κάτι, θὰ πρέπει νὰ τὸ ἐκτελεῖτε μὲ τὴ μεγαλύτερη δυνατότητά σας. Καὶ ἐὰν σᾶς ἀπαγορεύσω νὰ κάνετε κάτι, θὰ πρέπει ν' ἀπέχετε ἀπ' αὐτό».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

٣٥- عَنْ اَبِى هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ حَجَّ لِلّهِ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ اُمُّهُ ـ

« مشكوٰة كتاب المناسك »

35. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ὅταν κάποιος κάνει τὸ προσκύνημα γιὰ χάρη τοῦ Ἀλλὰχ καὶ δὲν παραδίνεται σὲ ἀνόητες συζητήσεις καὶ δὲν κάνει καμιὰ παράβαση, γίνεται τόσο ἁγνὸς καὶ ἀθῶος, ὅπως τὴν ἡμέρα ποὺ τὸν γέννησε ἡ μητέρα του».

(ΜΙΣΧΚΑΤ)

Τὸ Ζακὰτ

٣٦- عَنْ مُعَاذٍ رضى الله عنه قَالَ بَعَثَنِىْ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ فَقَالَ: اِنَّكَ تَاتِىْ قَوْمًا مِّنْ اَهْلِ الْكِتَابِ فَادْعُهُمْ اِلىٰ شَهَادَةِ اَنْ لَّآ اِلٰـهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ اَنِّىْ رَسُـوْلُ اللهِ ، فَاِنْ هُمْ اَطَاعُوْا لِذٰلِكَ فَاَعْلِمْهُمْ اَنَّ اللهَ قَدِ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوٰتٍ فِىْ كُلِّ يَوْمٍ وَّلَيْلَةٍ ، فَاِنْ هُمْ اَطَاعُوْا لِذٰلِكَ فَاَعْلِمْهُمْ اَنَّ اللهَ قَدِ افْـتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَـةً تُؤخَـذُ مِنْ اَغْنِيَـآئِهِمْ فَتُرَدُّ عَلىٰ فُقَـرَائِهِمْ فَاِنْ هُمْ اَطَـاعُوْا لِذٰلِكَ فَاِيَّاكَ وَكَرَائِمَ اَمْوَالِهِمْ ـ

وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهَا وَ بَيْنَ اللهِ حِجَابٌ -

« بخارى كتاب الزكوة باب لاتؤخذ كرائم اموال الناس فى الصدقة »

36. Ὁ Μουὰζ (Ρ) διηγεῖται:

«Ἀφοῦ μὲ διόρισε κυβερνήτη (μιᾶς περιοχῆς), ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ἔστειλε κάποιον σὲ μένα καὶ μοῦ εἶπε: «Ἐσὺ θὰ συναντήσεις κάποιους ἀνθρώπους τοῦ Βιβλίου. Θὰ πρέπει νὰ τοὺς προσκαλέσεις καὶ νὰ ἀποδείξεις ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἄξιος λατρείας, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ἀλλὰχ καὶ ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἀγγελιαφόρος Του. Ἐὰν αὐτοὶ ἀποδεχθοῦν αὐτό, θὰ πρέπει νὰ τοὺς μάθεις ὅτι ὁ Ἀλλὰχ ἔχει κάνει ὑποχρεωτικὴ τὴν προσφορὰ πέντε καθημερινῶν προσευχῶν. Ἐὰν τὸ δεχθοῦν αὐτό, θὰ πρέπει νὰ τοὺς πεῖς ὅτι ὁ Ἀλλὰχ τὸ ἔχει κάνει ὑποχρεωτικὸ νὰ δίδει κανεὶς ἐλεημοσύνη. Ἡ ἐλεημοσύνη παίρνεται ἀπὸ τοὺς πλούσιους καὶ ἐπιστρέφεται στοὺς φτωχούς, ποὺ εἶναι μεταξύ τους. Ἐὰν συμφωνήσουν σ' αὐτό, μὴν ἀπαιτεῖτε τὸ καλύτερο ἀπὸ ὅ,τι κατέχουν. Καὶ νὰ εἶστε προσεκτικοὶ μὲ τὴν ἔκκληση τῶν καταπιεζομένων, διότι τίποτε δὲν βρίσκεται μεταξὺ τῆς ἐκκλήσεως καὶ τοῦ Ἀλλάχ».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٣٧ - عَنْ خُرَيْم بْنِ فَاتِكٍ رضى الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ: مَنْ اَنْفَقَ نَفَقَةً فِىْ سَبِيْلِ اللهِ كُتِبَ لَهُ سَبْعُمِأَةِ ضِعْفٍ -

« ترمذى باب فضل النفقة فى سبيل الله »

37. Ὁ Κουζάϊμ μπὶν Φατὶκ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ὁποιοσδήποτε ξοδεύει κάτι γιὰ τὸ σκοπὸ τοῦ Ἀλλάχ, ἀνταμείβεται ἑπτακόσιες φορὲς περισσότερο».

(ΤΙΡΜΙΝΤΧΙ)

٣٨ - عَنْ اَنَسٍ رضى الله عنه قَالَ: كَانَ اَبُوْطَلْحَةَ رضى الله عنه اَكْثَرَ الاَنْصَارِ بِالْمَدِيْنَةِ مَالاً مِنْ نَخْلٍ وَكَانَ اَحَبَّ اَمْوَالِهِ اِلَيْهِ

بَيْرُ حَآءَ وَ كَانَتْ مُسْتَقْبَلَةَ الْمَسْجِدِ وَكَانَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ
يَدْخُلُهَا وَ يَشْرَبُ مِنْ مَّآءٍ فِيْهَا طَيِّبٍ قَالَ اَنَسٌ فَلَمَّا نَزَلَتْ
هٰذِهِ الْاٰيَةُ :

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ ، جَاءَ اَبُوْطَلْحَةَ اِلٰى
رَسُوْلِ اللهِ ﷺ فَقَالَ: يَارَسُوْلَ اللهِ اِنَّ اللهَ تَعَالٰى اَنْزَلَ
عَلَيْكَ لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ۝ وَاِنَّ اَحَبَّ مَالِىْ
اِلَىَّ بَيْرُحَآءَ وَاِنَّهَا صَدَقَةٌ لِلّٰهِ تَعَالٰى اَرْجُوْ بِرَّهَا وَذُخْرَهَا عِنْدَ
اللهِ تَعَالٰى فَضَعْهَا يَارَسُوْلَ اللهِ حَيْثُ اَرَاكَ اللهُ ، فَقَالَ رَسُوْلُ
اللهِ ﷺ بَخْ ! ذٰلِكَ مَالٌ رَابِحٌ ، ذٰلِكَ مَالٌ رَابِحٌ وَقَدْ
سَمِعْتُ مَاقُلْتَ وَ اِنِّىْ اَرٰى اَنْ تَجْعَلَهَا فِى الْاَقْرَبِيْنَ فَقَالَ
اَبُوْطَلْحَةَ : اَفْعَلُ يَارَسُوْلَ اللهِ ، فَقَسَمَهَا اَبُوْطَلْحَةَ فِىْ
اَقَارِبِهِ وَبَنِىْ عَمِّهِ -

« بخارى كتاب التفسير باب لن تنالوا البر حتّى تنفقوا مما
تحبون »

38. Ὁ Ἀνὰς (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἄμπου Τάλχα Ἀνσάρι ἦταν ὁ πλουσιώτερος τῶν Ἀνσὰρ (οἱ ἄνθρωποι τῆς Μεδίνας, ποὺ δέχθηκαν τὸ Ἰσλὰμ πρὶν ἀπὸ τὴ μετανάστευση τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη (Σ) σ' ἐκείνη τὴν πόλη). Οἱ πηγὲς τοῦ εἰσοδήματός του ἦταν ἀπὸ τοὺς κήπους τῶν φοινίκων, καὶ ὁ κῆπος ποὺ τοῦ ἄρεσε περισσότερο ὀνομαζόταν Μπίρχα. Αὐτὸς ϐρισκόταν ἀπέναντι ἀπὸ τὸ τέμενος τοῦ Προφήτη. Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) συνήθιζε νὰ μπαίνει καὶ νὰ πίνει ἐκεῖ τὸ καθαρὸ καὶ φρέσκο νερό του. Ὁ Ἀνὰς (Ρ) λέγει: «Ὅταν ἀποκαλύφθηκε ὁ στίχος ὅτι "Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐπιτύχει τὴ δικαιοσύνη ἂν δὲν ξοδέψει ἀπὸ αὐτὸ ποὺ ἀγαπᾶ", ὁ Τάλχα πῆγε στὸν Ἱερὸ Προφήτη (Σ) καὶ εἶπε: "Ὦ Ἀγγελιαφόρε τοῦ Ἀλλάχ, ὁ Ἀλλὰχ σοῦ ἀποκάλυψε ὅτι δὲν μπορεῖς νὰ φθάσεις στὴ δικαιοσύνη, παρὰ μόνον ἐὰν ξοδέ-

ψεις ἀπὸ αὐτὸ ποὺ ἀγαπᾶς" καὶ ἡ πιὸ ἀγαπημένη ἀπὸ τὶς ἰδιοκτησίες μου εἶναι ὁ κῆπος Μπίρχα. Τὸν δίνω σὰν ἐλεημοσύνη γιὰ τὸ σκοπὸ τοῦ 'Αλλὰχ καὶ ἐλπίζω ὅτι ὁ 'Αλλὰχ θὰ δεχθεῖ αὐτὴ τὴν καλὴ πράξη καὶ θὰ τὴ φυλάξει γιὰ τὴ Μετέπειτα Ζωή. Χρησιμοποίησέ τον. 'Ω ἀπεσταλμένε τοῦ 'Αλλάχ, ὅπως σὲ διευθύνει ὁ 'Αλλάχ". 'Ο 'Ιερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε: "Θαυμάσια! εἶναι ἕνα ἐπικερδὲς ἀπόκτημα. Ἔχω ἀκούσει τί προτείνεις, ἀλλὰ νομίζω ὅτι θὰ πρέπει νὰ τὸ δώσεις στοὺς συγγενεῖς σου". 'Ο Ἄμπου Τάλχα (Ρ) τὸν διένειμε μεταξὺ τῶν συγγενῶν του καὶ τῶν παιδιῶν τοῦ θείου του».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٣٩- عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رضى الله عنه اَنَّ رَسُوْلَ اللهِ ﷺ قَالَ:
اِتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ -

« بخاری کتاب الزکوٰة باب اتقوا النار ولو بشق تمرة »

39. 'Ο Ἄντιγιι μπὶν Χάτιμ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ 'Ιερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Δῶσε ἐλεημοσύνη γιὰ νὰ σώσεις τὸν ἑαυτό σου ἀπὸ τὴ φωτιά, ἀκόμα κι ἂν αὐτὸ ποὺ δίνεις εἶναι μιὰ μερίδα ἀπὸ ἕναν χουρμά».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٤٠- عَنْ عَائِشَةَ رضى الله عنها قَالَتْ: قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ:
اَلسَّخِيُّ قَرِيْبٌ مِنَ اللهِ تَعَالىٰ قَرِيْبٌ مِنَ النَّاسِ قَرِيْبٌ مِنَ الْجَنَّةِ بَعِيْدٌ مِنَ النَّارِ وَالْبَخِيْلُ بَعِيْدٌ مِنَ اللهِ تَعَالىٰ بَعِيْدٌ مِنَ النَّاسِ بَعِيْدٌ مِنَ الْجَنَّةِ قَرِيْبٌ مِنَ النَّارِ وَالْجَاهِلُ السَّخِيُّ اَحَبُّ اِلَى اللهِ تَعَالىٰ مِنَ الْعَابِدِ الْبَخِيْلِ -

« قشيريه - الجود والسخاء »

40. 'Η 'Αϊσὰ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ 'Ιερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ἕνας γενναιόδωρος ἄνθρωπος εἶναι κοντὰ στὸν 'Αλλάχ, κοντὰ στοὺς ἀνθρώπους καὶ κοντὰ στὸν Παράδεισο, ἀλλὰ μα-

κριὰ ἀπὸ τὴν Κόλαση. Ἀντίθετα πρὸς αὐτό, ἕνας φιλάργυρος εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὸν Ἀλλάχ, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους κι ἀπὸ τὸν Παράδεισο, ἀλλὰ κοντὰ στὴν Κόλαση. Ἕνας ἀμαθὴς ἄνθρωπος, ποὺ εἶναι γενναιόδωρος, εἶναι πιὸ ἀγαπητὸς στὸν Ἀλλάχ, ἀπὸ ὅ,τι εἶναι ἕνας φιλάργυρος ποὺ λατρεύει (τὸν Ἀλλάχ)».

(ΚΟΥΣΑΡΙΓΙΑ)

٤١ - عَنْ اَبِى هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَجُلٌ : يَارَسُولَ اللهِ! أَىُّ الصَّدَقَةِ اَعْظَمُ اَجْرًا قَالَ : أَنْ تَصَدَّقَ وَاَنْتَ صَحِيْحٌ تَخْشَى الْفَقْرَ وَ تَامَّلَ الْغِنٰى وَلَا تُمْهِلْ حَتّٰى اِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ قُلْتَ لِفُلَانٍ كَذَا وَكَذَا وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ -

« مشكوٰة كتاب الانفاق »

41. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ἕνας ἄνθρωπος ρώτησε τὸν Ἱερὸ Προφήτη (Σ):

«Ὦ Ἀγγελιαφόρε τοῦ Ἀλλάχ, ποιὰ πράξη ἐλεημοσύνης ἔχει τὴ μεγαλύτερη ἀνταμοιβή;». Ὁ Ἀγγελιαφόρος τοῦ Ἀλλὰχ ἀπάντησε: «Νὰ κάνεις ἐλεημοσύνη ὅταν ἔχεις ὑγεία, ὅταν ἐσὺ ὁ ἴδιος βρίσκεσαι σὲ ἀνάγκη κι ὅταν ἐσὺ φοβᾶσαι τὴ φτώχεια καὶ ἐπιθυμεῖς νὰ γίνεις πλούσιος—ἐὰν ἀκόμα καὶ τότε δὲν εἶσαι ἀμελής. Νὰ μὴν περιμένεις ἕως ὅτου ἐξασθενίσει ἡ ζωή σου, καὶ τότε λές, τόσο εἶναι γι' αὐτὸν καὶ τόσο γιὰ ἐκεῖνον».

(ΜΙΣΧΚΑΤ)

Προτροπὴ στὸ καλὸ καὶ ἀπαγόρευση τοῦ κακοῦ

٤٢ - عَنْ حُذَيْفَةَ اَنَّ النَّبِىَّ ﷺ قَالَ : وَالَّذِىْ نَفْسِىْ بِيَدِهِ لَتَأْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَلَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ اَوْلَيُوْشِكَنَّ اللّٰهُ اَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ عِنْدِهِ ثُمَّ لَتَدْعُنَّهُ وَلَا يُسْتَجَابَ لَكُمْ -

« ترمذى ابواب الفتن باب الامر بالمعروف والنهى عن المنكر »

42. Ὁ Χουζάϊφα (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ὁρκίζομαι σ' Αὐτὸν ποὺ κρατᾶ τὴ ζωή μου στὰ χέρια Του, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιβάλλετε στοὺς ἀνθρώπους νὰ κάνουν τὸ καλὸ καὶ νὰ τοὺς ἀπαγορεύετε νὰ κάνουν κακό. Ἀλλιῶς, εἶναι ἀρκετὰ πιθανὸν ὅτι ὁ Ἀλλὰχ μπορεῖ νὰ σᾶς ἐπιβάλει κάποια τιμωρία. Τότε, πολὺ ἀργὰ θὰ Τὸν ἱκετεύσετε ἀλλὰ οἱ ἱκεσίες σας δὲν θὰ γίνουν δεκτές».

(ΤΙΡΜΙΝΤΧΙ)

٤٣ - عَنْ نُعْمَانَ بْن بَشِيْرٍ رضى الله عنهما عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَثَلُ الْقَائِمِ عَلىٰ حُدُوْدِ اللهِ وَالْوَاقِعِ فِيْهَا كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوْا عَلىٰ سَفِيْنَةٍ فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ اَعْلَاهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا فَكَانَ الَّذِيْنَ فِى أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوْا عَلىٰ مَنْ فَوْقَهُمْ - فَقَالُوْا لَوْ أَنَّا خَرَقْنَا فِىْ نَصِيْبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُوْذِ مَنْ فَوْقَنَا فَاِنْ يَتْرُكُوْهُمْ وَمَا أَرَادُوْا هَلَكُوْا جَمِيْعًا وَإِنْ أَخَذُوْا عَلىٰ أَيْدِيْهِمْ نَجَوْا وَ نَجَوْا جَمِيْعًا -

« بخارى كتاب الشركة باب هل يقرع فى القسمة والاستهام فيه »

43. Ὁ Ναουμὰν μπὶν Μπασχὶρ (Ρ) ἀνέφερε ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ἡ περίπτωση τοῦ ἀνθρώπου ποὺ τηρεῖ τὰ ὅρια ποὺ τέθηκαν ἀπὸ τὸν Ἀλλάχ, συγκρινόμενη μὲ τὴν περίπτωση αὐτοῦ ποὺ παραβαίνει αὐτὰ τὰ ὅρια εἶναι σὰν τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ρίχνουν κλῆρο γιὰ νὰ κρατήσουν θέσεις σὲ ἕνα πλοῖο. Μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς παίρνουν τὸ ἐπάνω κατάστρωμα καὶ ἄλλοι τὸ χαμηλότερο. Ὅταν ἐκεῖνοι, ποὺ εἶναι στὸ χαμηλότερο κατάστρωμα χρειαστοῦν νερό, πρέπει νὰ περάσουν ἀπ' αὐτοὺς ποὺ εἶναι ἐπάνω τους. Αὐτοὶ προτείνουν: "Ἐὰν κάνουμε μιὰ τρύπα στὸ πλοῖο στὸ μέρος μας, δὲν θὰ ἐνοχλοῦμε ἐκείνους πάνω ἀπὸ ἐμᾶς". Ἐὰν αὐτοὶ στὸ ἐπάνω κατάστρωμα τοὺς ἀφίσουν νὰ κάνουν ὅπως προτείνουν, ὅλοι τους θὰ καταστραφοῦν, ἐνῶ ἐὰν τοὺς σταματήσουν, θὰ παραμείνουν ὅλοι ἀσφαλεῖς».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

Πρόσκληση ἀνθρώπων στὸν ᾿Αλλὰχ

٤٤ - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رضى الله عنه انَّ النَّبىَّ ﷺ قَالَ لِعَلىٍّ رضى الله عنـه : فوالله لانْ يَّهْدىَ اللهُ بِكَ رَجُـلاً وَاحِـدًا خَيْرٌلَكَ مِنْ حُمُرالنَّعم -

« مسلم كتاب الفضائل باب فضائل على بن ابى طالب و بخارى كتاب الجهاد »

44. ῾Ο Σὰλ μπὶν Σάντ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ ῾Ιερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε στὸν ᾿Αλῆ:

«Μὰ τὸν ᾿Αλλάχ! ᾿Εὰν ὁ ᾿Αλλὰχ σὲ βοηθήσει νὰ ὁδηγήσεις ἕνα ἄτομο στὴν ἀλήθεια, εἶναι καλύτερο γιὰ σένα, ἀπ᾿ ὅ,τι (οἱ πλέον πολύτιμες) κόκκινες καμῆλες».

(ΜΟΥΣΑΙΜ)

٤٥ - عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ رضى الله عنه اَنَّ رَسُوْلَ الله ﷺ قَالَ : مَنْ دَعَـا اِلٰى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الاَجْـرِ مِثْـلُ اُجُـوْرِ مَنْ تَبِعَهُ لاَيَنْقُصُ ذٰلِـكَ مِنْ اُجُوْرِهِمْ شَيْئًا - وَمَنْ دَعَا اِلٰى ضَلاَلَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الاثْم مِثْلُ اٰثام مَنْ تَبِعَهُ لاَيَنْقُصُ ذٰلِكَ مِنْ اٰثامِهِمْ شَيْئًا -

« مسلم كتاب العلم باب من سن حسنة اوسيئة »

45. ῾Ο ῎Αμπου Χουράϊραχ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ ῾Ιερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

῞Ενα ἄτομο ποὺ προσκαλεῖ ἀνθρώπους στὴν ἀλήθεια, παίρνει μιὰ ἀνταμοιβὴ ἴση πρὸς τὴν ἀνταμοιβὴ ὅλων ἐκείνων ποὺ δέχονται τὴν ἀλήθεια (στὴν πρόσκλησή του), ἐνῶ τίποτε δὲν θ᾿ ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὶς δικές τους ἀμοιβές. Παρομοίως, ἕνα πρόσωπο ποὺ δελεάζει ἄλλους σὲ ἁμάρτημα, φέρνει τὸ βάρος ὅλων τῶν ἁμαρτημάτων ποὺ διαπράχθηκαν μὲ τὴν προτροπή του, ἐνῶ

τίποτε δὲν θ' ἀφαιρεθεῖ ἀπὸ τὴν τιμωρία ἐκείνων ποὺ διαπράττουν τὰ ἁμαρτήματα.

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

٤٦ - عَنْ اَنَسٍ رضى الله عنه عَنِ النَّبِىِّ ﷺ قَالَ: يَسِّرُوْا وَلَا تُعَسِّرُوْا وَ بَشِّرُوْا وَلَا تُنَفِّرُوْا -

« مسلم كتاب الجهاد باب فى الامر بالتيسير وترك التنفير »

46. Ὁ Ἄνας (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Κάνε τὴν θρησκεία εὔκολη γιὰ τοὺς ἄλλους ὥστε νὰ τὴν ἀκολουθήσουν. Μὴν τὴν κάνεις δύσκολη. Παρομοίως, ἡ παροῦσα θρησκεία εἶναι ἕνας τρόπος ποὺ εὐχαριστεῖ. Μὴν τὴν κάνεις ἀποκρουστικὴ στοὺς ἄλλους».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

Ὑποχρεώσεις καὶ ἀπαγορεύσεις

٤٧ - عَنْ اَبِىْ ثَعْلَبَةَ الْخُشَنِىِّ جُرْثُوْمِ بْنِ نَاشِرٍ رضى الله عنه عَنْ رَسُوْلِ الله ﷺ قَالَ: اِنَّ الله تَعَالٰى فَرَضَ فَرَائِضَ فَلَا تُضَيِّعُوْهَا ، وَحَدَّ حُدُوْدًا فَلَاتَعْتَدُوْهَا ، وَحَرَّمَ اَشْيَآءَ فَلَا تَنْتَهِكُوْهَا وَسَكَتَ عَنْ اَشْيَآءَ رَحْمَةً لَكُمْ غَيْرَ نِسْيَانٍ فَلَا تَبْحَثُوْا عَنْهَا -

« دارقطنى »

47. Ὁ Ἄμπι Τάλαμπαταλ Κούσχανιγι Γιουρτχοὺμ μπὶν Νάσχιρ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ὁ Παντοδύναμος Ἀλλὰχ ἔχει θεσπίσει ὁρισμένες ὑποχρεώσεις: Μὴν τὶς παραβλέπεις. Αὐτὸς ἔχει θέσει ὁρισμένα ὅρια: Μὴν

τὰ ξεπερνᾶς. Ἔχει ἀπαγορεύσει ὁρισμένα πράγματα: Μὴ πᾶς κοντὰ σ' αὐτά. Ἔχει σιωπήσει γιὰ μερικὰ ἄλλα πράγματα, ἀπὸ καλωσύνη, ὄχι γιατὶ τὰ ἔχει ξεχάσει: Ἔτσι, μὴν κάνεις περιττὲς ἐρωτήσεις ποὺ ἀφοροῦν αὐτά».

(ΝΤΑΡ ΚΟΥΤΝΙ)

٤٨ - عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيْرٍ رضى الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُوْلَ اللهِ ﷺ يَقُوْلُ: اِنَّ الْحَلَالَ بَيِّنٌ وَاِنَّ الْحَرَامَ بَيِّنٌ وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيْرٌ مِّنَ النَّاسِ ، فَمَنِ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اِسْتَبْرَأَ لِدِيْنِهِ وَعِرْضِهِ ، وَمَنْ وَقَعَ فِى الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِى الْحَرَامِ كَالرَّاعِىْ يَرْعٰى حَوْلَ الْحِمىٰ يُوْشِكُ اَنْ يَّرْتَعَ فِيْهِ ، اَلَا وَاِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى ، اَلَا وَاِنَّ حِمَى اللهِ مَحَارِمُهُ ، اَلَا وَاِنَّ فِى الْجَسَدِ مُضْغَةً اِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ ، وَاِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ: اَلَا وَهِىَ الْقَلْبُ -

« مسلم كتاب البيوع باب اخذالحلال »

48. Ὁ Νουμαὰν μπὶν Μπασχὴρ (Ρ) εἶπε ὅτι ἄκουσε τὸν Ἱερὸ Προφήτη (Σ) νὰ λέγει:

«Ἔχει ξεκαθαριστεῖ τί εἶναι νόμιμο καὶ τί εἶναι ἀπαγορευμένο. Μεταξὺ αὐτῶν τῶν δύο ὑπάρχουν πράγματα ποὺ δὲν ἔχουν προσδιοριστεῖ: οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι δὲν γνωρίζουν σὲ ποιὰ κατηγορία ἀνήκουν. Ὁποιοσδήποτε κρατᾶ τὸν ἑαυτό του μακριὰ ἀπ' αὐτά, φυλάσσει μὲ ἀσφάλεια τὴν πίστη καὶ τὴν τιμή του. Ὅποιος μπεῖ μέσα στὸ ἀμφίβολο, τὸ πιθανώτερο εἶναι ὅτι ἔχει βαδίσει στὴν ἀπαγορευμένη περιοχή. Εἶναι σὰν ἕνα βοσκὸ ποὺ ἀφίνει τὸ ποίμνιό του νὰ βοσκήσει σὲ μιὰ ἀπαγορευμένη περιοχή, ἐνῶ ὑπάρχει κίνδυνος τὸ κοπάδι νὰ χαθεῖ μέσα σ' αὐτήν. Θυμηθεῖτε ὅτι κάθε ἡγέτης ἔχει μιὰ ἀπαγορευμένη περιοχή. Ἡ ἀπαγορευμένη περιοχὴ τοῦ Ἀλλὰχ συμπεριλαμβάνει τὰ πράγματα ποὺ ἔχει ἀπαγορεύσει Αὐτός. Φυλάξου! Ὑπάρχει ἕνα ὄργανο στὸ σῶμα, ποὺ ἐφ' ὅσον παραμένει ὑγιές, ὁλόκληρο τὸ σῶμα παραμένει ὑγιές. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θ' ἀρρωστήσει αὐτό, ὁλό-

κληρο τὸ σῶμα θὰ ἀρρωστήσει. Νὰ θυμᾶσαι ὅτι αὐτὸ τὸ ὄργανο εἶναι ἡ καρδιά».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

Γάμος

٤٩ - عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ رضى الله عنه عَنِ النَّبِىِّ ﷺ قَالَ: تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لِاَرْبَعٍ لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَلِجَمَالِهَا وَلِدِيْنِهَا - فَاظْفُرْ بِذَاتِ الدِّيْنِ تَرِبَتْ يَدَاكَ -

« بخارى كتاب النكاح باب الاكفاء فى الدين »

49. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Συνήθως παντρεύεται κάποιος μιὰ γυναίκα γιὰ τέσσερις λόγους: γιὰ τὸν πλοῦτο της, τὴν οἰκογένειά της, τὴν ὀμορφιά της καὶ γιὰ τὴν δικαιοσύνη της. Δῶσε προτίμηση σ' ἐκείνη ποὺ εἶναι ἐνάρετη. Θὰ παραμείνει ταπεινή».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٥٠ - عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ رضى الله عنه اَنَّهُ كَانَ يَقُوْلُ: شَرُّالطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيْمَةِ يُدْعٰى لَهَا الاَغْنِيَاءُ وَيُتْرَكُ الْفُقَرَاءُ ، وَمَنْ لَمْ يُجِبِ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَى اللهَ وَرَسُوْلَهُ -

« مسلم كتاب النكاح باب الامر باجابة الداعى الى دعوة »

50. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ἡ χειρότερη γιορτὴ γάμου εἶναι ἐκείνη στὴν ὁποία προσκαλοῦνται μόνον οἱ πλούσιοι καὶ οἱ πτωχοὶ μένουν ἀπ' ἔξω. Αὐτὸς ποὺ προσκαλεῖται (ἀπὸ ἕνα ταπεινὸ πρόσωπο) καὶ ἀρνεῖται

νὰ δεχθεῖ τὴν πρόσκληση (λόγω ἀλαζονείας) εἶναι ἀπειθὴς στὸν Ἀλλὰχ καὶ στὸν Ἀγγελιαφόρο Του».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

٥١ - عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضى الله عنه اَنَّ النَّبِىَّ ﷺ قَالَ: اَبْغَضُ الْحَلَالِ اِلَىْ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ الطَّلَاقُ -

« ابو داود كتاب الطلاق باب فى كراهية الطلاق »

51. Ὁ Ἴμπν Ὀμὰρ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Τὸ πλέον ἀπεχθὲς ὅλων τῶν νομίμων πραγμάτων στὴν ὄψη τοῦ Ἀλλὰχ εἶναι τὸ διαζύγιο».

(ΑΜΠΟΥ ΝΤΑΟΥΝΤ)

٥٢ - عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ قَالَ رَسُولُ الله صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِاَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِاَهْلِىْ -

« ابو داؤد »

52. Ἡ Ἀϊσὰ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ὁ καλύτερος μεταξύ σας εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ καλύτερος στὴν οἰκογένειά του καὶ Ἐγὼ εἶμαι ὁ καλύτερος ἀπὸ ἐκείνους ποὺ εἶναι καλοὶ στὶς οἰκογένειές τους».

(ΑΜΠΟΥ ΝΤΑΟΥΝΤ)

Καλὴ διαγωγὴ

٥٣ - عَنْ جَابِرٍ رضى الله عنه اَنَّ رَسُوْلَ اللهِ ﷺ قَالَ: اِنَّ مِنْ اَحَبِّكُمْ اِلَيَّ وَاَقْرَبِكُمْ مِنِّىْ مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اَحَاسِنُكُمْ اَخْلَاقًا وَاِنَّ مِنْ اَبْغَضِكُمْ اِلَيَّ وَاَبْعَدِكُمْ مِنِّىْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

الثَّرْثَارُوْنَ وَالْمُتَشَدِّقُوْنَ وَالْمُتفَيْهِقُوْنَ ! قَالُوْا : يَارَسُوْلَ اللهِ قَدْ عَلِمْنَا الثَّرْثَارُوْنَ وَالْمُتَشَدِّقُوْنَ فَمَا الْمُتَفَيْهِقُوْنَ ؟ قَالَ : الْمُتَكَبِّرُوْنَ -

« ترمذی کتاب البر والصلة باب فی معالی الاخلاق »

53. Ὁ Τζαμπὴρ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ὁ πιὸ ἀγαπητὸς σὲ μένα καὶ ὁ πιὸ κοντινὸς σὲ μένα κατὰ τὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσης θὰ εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἔχει τοὺς πιὸ καλοὺς τρόπους. Ὁ πιὸ ἀπεχθὴς ἀπὸ ἐσᾶς καὶ ὁ πλέον ἀπομακρυσμένος ἀπὸ ἐμένα κατὰ τὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσης θὰ εἶναι ὁ καυχησιάρης, ὁ κομπαστὴς καὶ οἱ ἀλ-μουταφάχικουν. Οἱ σύντροφοι ρώτησαν: "Γνωρίζομε ἐκείνους ποὺ κομπάζουν καὶ τοὺς καυχησιάρηδες, ἀλλὰ ποιοὶ εἶναι οἱ Μουταφάχικουν;". Ὁ Ἱερὸς Προφήτης ἀπάντησε: "Αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι ἀλαζόνες καὶ μοχθηροί"».

(ΤΙΡΜΙΝΤΧΙ)

٥٤ - عَنْ اَبِیْ هُرَیْرَةَ رضی الله عنه قَالَ قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ : اِنَّمَا بُعِثْتُ لِاُتَمِّمَ مَکَارِمَ الاَخْلَاقِ -

«السنن الکبرٰی کتاب الشهادة باب بیان مکارم الاخلاق »

54. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ἔχω σταλεῖ γιὰ νὰ τελειοποιήσω τὶς καλύτερες ἠθικὲς ἀρχές».

(ΑΛ ΣΟΥΝΑΝ ΑΛ-ΚΟΥΜΠΡΑ)

٥٥ - عَنْ اَبِیْ هُرَیْرَةَ رضی الله عنه عَنِ النَّبِیِّ ﷺ قَالَ : مَنْ نَفَّسَ عَنْ مُؤْمِنٍ کُرْبَةً مِّنْ کُرَبِ الدُّنْیَا نَفَّسَ اللهُ عَنْهُ کُرْبَةً مِّنْ کُرَبِ یَوْمِ الْقِیَامَةِ وَمَنْ یَّسَّرَ عَلٰی مُعْسِرٍ یَسَّرَ اللهُ عَلَیْهِ فِی

الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللهُ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاللهُ فِىْ عَوْنِ الْعَبْدِ مَاكَانَ الْعَبْدُ فِىْ عَوْنِ اَخِيْهِ ، وَمَنْ سَلَكَ طَرِيْقًا يَلْتَمِسُ فِيْهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللهُ بِهِ طَرِيْقًا اِلَى الْجَنَّةِ ، وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِىْ بَيْتٍ مِّنْ بُيُوْتِ اللهِ تَعَالٰى يَتْلُوْنَ كِتَابَ اللهِ وَيَتَدَارَسُوْنَهُ بَيْنَهُمْ اِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِيْنَةُ وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللهُ فِيْمَنْ عِنْدَهُ ، وَمَنْ بَطَّأَبِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ -

«مسلم كتاب الذكر باب فضل الاجتماع على تلاوة القرآن و على الذكر »

55. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ἀνέφερε:

«Ὁποιοσδήποτε ἀνακουφίζει ἕναν πιστὸ ἀπὸ τὶς ἀνησυχίες του σ' αὐτὸν τὸν κόσμο, οἱ θλίψεις του θὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὸν Ἀλλὰχ κατὰ τὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσης. Ὁποιοσδήποτε εἶναι ἐπιεικὴς σὲ κάποιον, ὁ Ἀλλὰχ θὰ εἶναι ἐπιεικὴς σ' αὐτόν, στὸν κόσμο αὐτὸ καὶ στὸν ἑπόμενο. Ὁποιοσδήποτε καλύπτει τὴν ἀδυναμία ἑνὸς Μουσουλμάνου, ὁ Ἀλλὰχ θὰ τοῦ παρέχει κάλυμμα σ' αὐτὸν τὸν κόσμο καὶ στὸν κόσμο ποὺ θὰ ἔρθει. Ὁ Ἀλλὰχ στέκεται πάντοτε δίπλα σ' ἐκεῖνον ποὺ βοηθᾶ τὸν ἀδελφό του. Ὁποιοσδήποτε βαδίζει ἕνα μονοπάτι γιὰ ἐπιδίωξη τῆς γνώσης, ὁ Ἀλλὰχ θὰ τὸν διευκολύνει στὸ δρόμο του γιὰ τὸν Παράδεισο. Ἐκεῖνοι ποὺ μαζεύονται σ' ὁποιονδήποτε ἀπὸ τοὺς Οἴκους τοῦ Ἀλλὰχ γιὰ νὰ ἀπαγγείλουν τὸ Βιβλίο τοῦ Ἀλλὰχ καὶ νὰ τὸ διδάξουν ὁ ἕνας στὸν ἄλλο, εἶναι βεβαίως εὐλογημένοι μὲ ἠρεμία. Αὐτοὶ εἶναι καλυμμένοι μὲ τὸ ἔλεός Του καὶ περιτριγυρίζονται ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους. Ὁ Ἀλλὰχ τοὺς ἀναφέρει σ' ἐκείνους ποὺ εἶναι πιὸ κοντὰ σ' Αὐτόν. Αὐτὸς ποὺ μένει πίσω λόγω τῶν πράξεών του, δὲν θὰ προχωρήσει ἡ ὑπόθεσή του λόγω τοῦ καλοῦ ὀνόματος τῆς οἰκογένειάς του».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

٥٦ - عَنْ اَبِى هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ اِنَّ اللهَ عَزَّوَجَلَّ يَقُوْلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: يَا ابْنَ اٰدَمَ مَرِضْتُ فَلَمْ تَعُدْنِىْ قَالَ: يَارَبِّ كَيْفَ اَعُوْدُكَ وَاَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِىْ فُلاَنًا مَرِضَ فَلَمْ تَعُدْهُ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْعُدْتَّهُ لَوَجَدْتَنِىْ عِنْدَهُ، يَا ابْنَ اٰدَمَ اِسْتَطْعَمْتُكَ فَلَمْ تُطْعِمْنِى قَالَ: يَارَبِّ وَكَيْفَ أُطْعِمُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّهُ اِسْتَطْعَمَكَ عَبْدِىْ فُلاَنٌ فَلَمْ تُطْعِمْهُ أَمَاعَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ أَطْعَمْتَهُ لَوَجَدْتَّ ذٰلِكَ عِنْدِىْ - يَا ابْنَ اٰدَمَ اِسْتَسْقَيْتُكَ فَلَمْ تَسْقِنِىْ، قَالَ: يَارَبِّ كَيْفَ اَسْقِيْكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ قَالَ اِسْتَسْقَاكَ عَبْدِىْ فُلاَنٌ فَلَمْ تَسْقِهِ أَمَا اِنَّكَ لَوْ سَقَيْتَهُ وَجَدْتَّ ذٰلِكَ عِنْدِىْ -

«مسلم كتاب البر والصلة باب فضل عيادة المريض»

56. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Τὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσης ὁ Ἀλλὰχ ὁ Παντοδύναμος θὰ πεῖ: “Ὦ γιὲ τοῦ Ἀδάμ. Ἐγὼ ἤμουν ἄρρωστος, γιατί δὲν ρώτησες γιὰ Μένα, ὅταν ἤμουν ἄρρωστος;”. Αὐτὸς θὰ ἀπαντήσει: “Πῶς θὰ μποροῦσα νὰ ρωτήσω γιὰ τὴν ὑγεία Σου, ἐνῶ Ἐσὺ εἶσαι ὁ Κύριος τοῦ σύμπαντος;”. Ὁ Ἀλλὰχ θ' ἀπαντήσει: “Δὲν ἤξερες ὅτι ἕνας ὑπηρέτης μου ἀρρώστησε καὶ ἐσὺ δὲν ρώτησες γι' αὐτόν; Ἐὰν τὸ εἶχες κάνει αὐτό, θὰ Μὲ εὕρισκες στὸ πλευρό του. Ὦ γιὲ τοῦ Ἀδάμ! Σὲ παρεκάλεσα γιὰ τροφὴ καὶ ἐσὺ δὲν Μοῦ ἔδωσες”. Αὐτὸς θ' ἀπαντήσει: “Ὦ Κύριέ μου, πῶς θὰ μποροῦσα νὰ Σοῦ δώσω τροφή, ἐνῶ ἐσὺ εἶσαι ὁ Κύριος τοῦ σύμπαντος;”. Ὁ Ἀλλὰχ θὰ πεῖ: “Δὲν ἀντιλήφθηκες ὅτι ὅταν ἕνας ὑπηρέτης Μου σοῦ ζήτησε τροφή, ἐσὺ ἀρνήθηκες; Ἐὰν τοῦ εἶχες δώσει τροφή, Ἐγὼ θὰ τὸ ἐκτιμοῦσα αὐτὸ σὰν νὰ εἶχες δώσει τροφὴ σὲ Μένα. Ὦ γιὲ τοῦ Ἀδάμ! Σοῦ ζήτησα νὰ σβήσεις τὴ δίψα Μου

καὶ ἐσὺ ἀρνήθηκες νὰ τὸ κάνεις αὐτό". Αὐτὸς θὰ πεῖ: "Πῶς θὰ μποροῦσα νὰ σβήσω τὴ δίψα Σου, ἐνῶ ἐσὺ εἶσαι ὁ Κύριος τοῦ σύμπαντος;". Ὁ Ἀλλὰχ θὰ πεῖ: ""Ἕνας ὑπηρέτης μου ζήτησε ἀπὸ ἐσένα νὰ σβήσεις τὴ δίψα του καὶ δὲν ἀνταποκρίθηκες. Ἐὰν τὸ εἶχες κάνει αὐτό, θὰ τὸ εἶχα ἐκτιμήσει σὰν νὰ τὸ εἶχες κάνει σὲ Μένα"».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

٥٧ - قَالَ النَّبِيُّ ﷺ اِنَّكُمْ لَنْ تَسَعُوْا النَّاسَ بِاَمْوَالِكُمْ فَسَعُوْهُمْ بِبَسْطِ الْوَجْهِ وَحُسْنِ الْخُلُقِ -

«رساله قشيريه ، باب الخلق ص ١٢١ »

57. Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Δὲν μπορεῖς νὰ πλουτίσεις ποτὲ τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰ χρήματά σου μόνον. Ἔτσι, βοήθησέ τους χαρούμενα καὶ πρόθυμα».

(ΡΙΣΑΛΑΧ ΚΑΣΧΑΡΙΓΙΑ)

Ἡ Ἰσλαμικὴ Κοινωνία

٥٨ - عَنْ اَنَسٍ رضى الله عنـه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَا يُؤْمِنُ اَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِاَخِيْهِ مَايُحِبُّ لِنَفْسِهِ -

«بخـارى كتـاب الايمان باب من الايمان ان يحب لاخيه مايحب لنفسه »

58. Ὁ Ἄνας (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Κανεὶς ἀπὸ ἐσᾶς δὲν εἶναι ἕνας πραγματικὸς πιστός, παρὰ μόνον ἐὰν ἀρέσει στοὺς ἄλλους ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο ἀρέσει στὸν ἑαυτό του».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٥٩- عَنْ اَبِىْ هُرَيْـرَةَ قَالَ قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ يَا اَبَاهُرَيْرَةَ كُنْ وَرِعًـا تَكُنْ اَعْبَـدَ النَّاسِ وَكُنْ قَنِعًا تَكُنْ اَشْكَرَ النَّاسِ وَاَحِبَّ لِلنَّاسِ مَاتُحِبُّ لِنَفْسِكَ تَكُنْ مُؤْمِنًا وَاَحْسِنْ جِوَارَ مَنْ جَاوَرَكَ تَكُنْ مُسْلِمًا وَاَقِلَّ الضِّحْكَ فَاِنَّ كَثْرَةَ الضِّحْكِ تُمِيْتُ الْقَلْبَ -

«ابن ماجه كتاب الزهد باب الورع والتقوى»

59. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ὦ Ἄμπου Χουράϊραχ, νὰ εἶσαι ἐνάρετος καὶ θὰ εἶσαι ὁ καλύτερος ἀπὸ τοὺς πιστούς. Νὰ εἶσαι εὐχαριστημένος, ὥστε θὰ μπορεῖς νὰ εἶσαι ὁ καλύτερος ἀπὸ ἐκείνους ποὺ εἶναι εὐγνώμονες. Διάλεξε γιὰ τοὺς ἄλλους ὅ,τι ἀρέσει στὸν ἑαυτό σου, κι ἔπειτα θὰ γίνεις ἕνας (ἀληθινὸς) πιστός. Νὰ φέρεσαι στὸ γείτονά σου μὲ τοὺς καλύτερους τρόπους καὶ τότε θὰ εἶσαι ἄξιος νὰ εἶσαι ἕνας Μουσουλμάνος. Μὴ γελᾶς ὑπερβολικὰ γιατὶ τὸ ὑπερβολικὸ γέλιο προκαλεῖ τὴν καρδιὰ νὰ πεθάνει!».

(ΙΜΠΝ ΜΑΑΤΖΑΧ)

٦٠- عَنْ اَبِىْ يُوْسُفَ عَبْدِاللهِ بْنِ سَلَامٍ رضى الله عنـه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُـوْلَ اللهِ ﷺ يَقُـوْلُ: يَااَيُّهَـا النَّـاسُ اَفْشُـوا السَّلَامَ ، وَاَطْعِمُوا الطَّعَامَ ، وَ صِلُوْا الْاَرْحَامَ ، وَصَلُّوْا وَالنَّاسُ نِيَامٌ ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ -

«ترمذى ابواب صفة القيٰمة»

60. Ὁ Ἄμπου Γιούσουφ Ἀμπντούλλαχ μπὶν Σαλαὰμ (Ρ) ἀναφέρει:

«Ἄκουσα τὸν Ἱερὸ Προφήτη (Σ) νὰ λέει: "Ὦ ἄνθρωποι! Νὰ λέτε Ἀσσαλάμο Ἀλεϊκούμ! Νὰ δίνετε τροφὴ σὲ ἄλλους! Νὰ

εἶστε προσεκτικοὶ μὲ τὶς ὑποχρεώσεις σας πρὸς τοὺς συγγενεῖς. Νὰ λατρεύετε (τὸν 'Αλλάχ), ἐνῶ οἱ ἄλλοι κοιμοῦνται. Κάνετε αὐτὸ καὶ θὰ μπεῖτε στὸν Παράδεισο ἐν εἰρήνῃ».

(ΤΙΡΜΙΝΤΧΙ)

٦١- عَن ابْنِ مَسْعُوْدٍ رضى الله عنه اَنَّ رَسُوْلَ اللهِ ﷺ قَالَ: اِذَا كُنْتُمْ ثَلاَثَةً فَلاَ يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُوْنَ الْاخَرِ حَتَّى تَخْتَلِطُوْا بِالنَّاسِ مِنْ اَجْلِ اَنَّ ذٰلِكَ يُحْزِنُهُ -

«مسلم كتاب السلام باب تحريم مناجاة الاثنين دون الثالث بغير رضاه»

61. 'Ο "Ιμπν Μασοὺντ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ 'Ιερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«"Οταν εἶσθε τρεῖς μαζί, οἱ δύο ἀπὸ ἐσᾶς δὲν πρέπει νὰ μιλᾶτε μεταξύ σας, ἀποκλείοντας τὸν τρίτο, γιατὶ αὐτὸ θὰ τὸν πληγώσει, ἐκτὸς ἐὰν σᾶς συντροφεύσουν καὶ ἄλλοι».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

٦٢- عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ رضى الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ اِذَاعَطَسَ وَضَعَ يَدَهُ اَوْثَوْبَهُ عَلٰى فِيْهِ وَخَفَضَ اَوْ غَضَّ بِهَا صَوْتَهُ شَكَّ الرَّاوِىْ -

« ترمذى كتاب الاستيذان باب فى خفض الصوت و تخمير الوجه »

62. 'Ο "Αμπου Χουράϊραχ (Ρ) ἀναφέρει:

«Ἦταν ἡ συνήθεια τοῦ 'Ιεροῦ Προφήτη (Σ), ὅταν φτερνιζόταν νὰ καλύπτει τὸ στόμα του μὲ τὸ χέρι του ἢ ἕνα κομμάτι ὕφασμα, καταπνίγοντάς το ἔτσι (τὸ φτέρνισμα)». "Ισως ὁ ἀφηγητὴς χρησιμοποίησε μιὰ ἄλλη λέξη ἀντὶ "καταπνίγοντας", ποὺ σήμαινε το ἴδιο.

(ΤΙΡΜΙΝΤΧΙ)

Νὰ εἶσθε εὐγνώμονες στοὺς ἀνθρώπους

٦٣ - عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ مَنْ لَّايَشْكُرِ النَّاسَ لَايَشْكُرِ اللهَ -

« ترمذى باب ماجاء فى الشكر لمن احسن اليك »

63. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Αὐτὸς ποὺ δὲν εἶναι εὐγνώμων στοὺς ἀνθρώπους, δὲν εἶναι εὐγνώμων στὸν Ἀλλάχ».

(ΤΙΡΜΙΝΤΧΙ)

Ἡ καλὴ μεταχείριση τῶν γονέων

٦٤ - عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ رضى الله عنه قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ اِلىٰ رَسُوْلِ اللهِ ﷺ فَقَالَ: يَارَسُوْلَ اللهِ مَنْ اَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِىْ ؟ قَالَ: اُمُّكَ قَالَ ثُمَّ مَنْ ؟ قَالَ اُمُّكَ قَالَ: ثُمَّ مَنْ ؟ قَالَ: اُمُّكَ قَالَ: ثُمَّ مَنْ ؟ قَالَ: اَبُوْكَ - وَفِىْ رِوَايَةٍ يَارَسُوْلَ اللهِ مَنْ اَحَقُّ بِحُسْنِ الصُّحْبَةِ ؟ قَالَ اُمُّكَ ثُمَّ اُمُّكَ ثُمَّ اُمُّكَ ثُمَّ اَبَاكَ ثُمَّ اَدْنَاكَ اَدْنَاكَ -

« بخارى كتاب الادب باب من احق الناس بحسن الصحبة »

64. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) ἀναφέρει:

«Ἕνας ἄνθρωπος πλησίασε τὸν Ἱερὸ Προφήτη (Σ) καὶ ρώτησε: "Ὦ Ἀγγελιαφόρε τοῦ Ἀλλάχ! Ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώ-

πους μὲ ποιὸν θὰ πρέπει νὰ ἔχω τὶς καλύτερες σχέσεις;". Αὐτὸς ἀπάντησε: "Μὲ τὴ μητέρα σου". Ὁ ἄνθρωπος ρώτησε γιὰ δεύτερη φορά: "Καὶ ἔπειτα μὲ ποιόν;". Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ἀπάντησε: "Μὲ τὴ μητέρα σου πάλι". Ὁ ἄνθρωπος ρώτησε τρίτη φορά: "Μὲ ποιὸν τότε;". "Πάλι μὲ τὴ μητέρα σου", ἦταν ἡ ἀπάντηση. Ὁ ἄνθρωπος ρώτησε ἀκόμα μιὰ φορά: "Τότε μὲ ποιόν;". Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ἀπάντησε: "Μὲ τὸν πατέρα σου". Σύμφωνα μὲ μιὰ ἄλλη ἄποψη, ὁ ἐρωτῶν εἶπε: "Ὦ Προφήτη τοῦ Ἀλλάχ! Ποιὸς ἀξίζει τὴν καλύτερη μεταχείριση;". Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ἀπάντησε: "Ἡ μητέρα σου, ἔπειτα ἡ μητέρα σου, ἔπειτα ἡ μητέρα σου, ἔπειτα ὁ πατέρας σου καὶ ἔπειτα οἱ πλησιέστεροι συγγενεῖς σου"».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٦٥ - عَنْ اَبِى هُرَيْرَةَ رضى الله عنه عَنِ النَّبِىِّ ﷺ قَالَ: رَغِمَ اَنْفُ ثُمَّ رَغِمَ اَنْفُ ثُمَّ رَغِمَ اَنْفُ مَنْ اَدْرَكَ اَبَوَيْهِ عِنْدَ الْكِبَرِ اَحَدَهُمَا اَوْ كِلَيْهِمَا فَلَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ -

« مسلم كتاب البر والصلة باب رغم انف من ادرك ابويه »

65. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ἄθλιο εἶναι τὸ πρόσωπο, ἄθλιο εἶναι τὸ πρόσωπο, ἄθλιο εἶναι τὸ πρόσωπο, ποὺ ζεῖ ἀρκετὰ γιὰ νὰ δεῖ τὴ γεροντικὴ ἡλικία τῶν γονέων του καὶ ὅμως ἀποτυγχάνει νὰ κερδίσει τὸν Παράδεισο (ὑπηρετώντας αὐτούς)».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

Νὰ εἶσαι καλὸς γείτονας

٦٦ - عَنِ ابْنِ عُمَرَ وَ عَآئِشَةَ رضى الله عنهما قَالاَ: قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ: مَازَالَ جِبْرِيْلُ يُوْصِيْنِىْ بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ اَنَّهُ سَيُوَرِّثُهُ -

« بخارى كتاب الادب باب الوصايا بالجار »

66. Ὁ Ἴμπν Οὐμὰρ (Ρ) καὶ ἡ Ἀϋσὰ (Ρ) ἀναφέρουν ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ὁ Γαβριὴλ μὲ νουθετοῦσε συνέχεια γιὰ τὰ δικαιώματα τῶν γειτόνων μέχρι ποὺ εἶχα τὴν τάση νὰ πιστεύω ὅτι θὰ ἔδινε σ' αὐτοὺς ἀκόμα καὶ τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομιᾶς».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٦٧- عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ رضى الله عنه اَنَّ رَسُوْلَ اللهِ ﷺ قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَلَايُؤْذِ جَارَهُ ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا اَوْلِيَسْكُتْ -

« بخارى كتاب الادب باب من كان يومن بالله واليوم الاٰخر »

67. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ὁποιοσδήποτε πιστεύει στὸν Ἀλλὰχ καὶ στὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσης, δὲν πρέπει νὰ ἐνοχλεῖ τὸ γείτονά του. Ὁποιοσδήποτε πιστεύει στὸν Ἀλλὰχ καὶ στὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσης θὰ πρέπει νὰ φέρεται στοὺς ἐπισκέπτες του μὲ σεβασμό. Ὁποιοσδήποτε πιστεύει στὸν Ἀλλὰχ καὶ τὴν Ἡμέρα τῆς Κρίσης θὰ πρέπει νὰ λέει μόνο αὐτὸ ποὺ εἶναι καλὸ ἢ νὰ παραμένει σιωπηλός».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٦٨- عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ رضى الله عنه اَنَّ النَّبِىَّ ﷺ قَالَ: وَاللهِ لَا يُؤْمِنُ وَاللهِ لَايُؤْمِنُ وَاللهِ لَايُؤْمِنُ ! قِيْلَ: مَنْ يَارَسُوْلَ اللهِ ؟ قَالَ: اَلَّذِىْ لَايَاْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقَهُ -

« بخارى كتاب الادب باب اثم من لايأمن جاره بوائقه »

68. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Μαρτυρῶ στὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ: Αὐτὸς δὲν πιστεύει. Μαρτυρῶ στὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸς δὲν πιστεύει. Μαρτυρῶ στὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸς δὲν πιστεύει. Ρώτησαν τὸν Ἱερὸ Προφήτη (Σ): "Ποιὸς δὲν πιστεύει;". Αὐτὸς ἀπάντησε: "Αὐτὸς τοῦ ὁποίου ὁ γείτονας δὲν εἶναι ἀσφαλὴς ἀπὸ τὴ ζημιά του"».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

Καλωσύνη πρὸς τοὺς ἀδυνάτους

٦٩ - عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ رضى الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ: رُبَّ اَشْعَثَ اَغْبَرَ مَدْفُوْعٍ بِالاَبْوَابِ لَوْاَقْسَمَ عَلَى اللهِ لَاَبَرَّهُ -

« مسلم كتاب الجنة باب النار يدخلها الجبارون »

69. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ὑπάρχουν μερικοὶ ἄνθρωποι ποὺ φαίνονται κουρελιάρηδες, μὲ ξέπλεκα σκονισμένα μαλλιά. Οἱ πόρτες εἶναι κλειστὲς σ' αὐτοὺς μὲ περιφρόνηση. Καὶ ὅμως (αὐτοὶ ἔχουν ἕνα σταθμὸ μὲ τὸ Θεό τους), ὅταν ὁρκίζονται σ' Αὐτόν. Αὐτὸς κάνει τὰ λόγια τους νὰ ϐγοῦν ἀληθινά».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

٧٠ - عَنْ اَبِى الدَّرْدَاءِ رضى الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُوْلَ اللهِ ﷺ يَقُوْلُ اِبْغُوْنِىْ فِىْ ضُعَفَائِكُمْ فَاِنَّمَا تُرْزَقُوْنَ وَتُنْصَرُوْنَ بِضُعَفَائِكُمْ -

« ترمذى كتاب الجهاد باب ماجاء فى الاستفتاح بصعاليك المسلمين »

70. Ὁ Ἄμπου Νταρντὰ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι αὐτὸς ἄκουσε τὸν Ἱερὸ Προφήτη (Σ) νὰ λέγει:

«Ψάξε με ἀνάμεσα στοὺς ἀδύνατους καὶ πτωχούς. Ἀληθινὰ θὰ ὑποστηριχθεῖς καὶ θὰ ἐνισχυθεῖς ἀπὸ τὴν ἐργασία τους».

(ΤΙΡΜΙΝΤΧΙ)

Ἡ συγγνώμη

٧١- عَنْ مُعَاذِ بْنِ اَنَسٍ رضى الله عنه عَنْ رَّسُوْلِ اللهِ ﷺ اَنَّهُ قَالَ: اَفْضَلُ الْفَضَائِلِ اَنْ تَصِلَ مَنْ قَطَعَكَ وَ تُعْطِىَ مَنْ مَنَعَكَ وَ تَصْفَحَ عَمَّنْ شَتَمَكَ -

« مسند احمد ص ٣/٤٣٨ »

71. Ὁ Μοὺζ μπὶν Ἄνας (Ρ) ἀνέφερε ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Τὸ ὕψος τῆς ὑπεροχῆς εἶναι τὸ ὅτι ἐσὺ θὰ πρέπει νὰ δυναμώσεις τοὺς δεσμοὺς σχέσης μ᾽ ἐκεῖνον ποὺ τοὺς ἀποκόπτει καὶ νὰ εἶσαι γενναιόδωρος μ᾽ ἐκεῖνον ποὺ εἶναι φιλάργυρος μ᾽ ἐσένα καὶ νὰ συγχωρεῖς ἐκεῖνον ποὺ σὲ βρίζει.

(ΜΑΣΝΑΝΤ ΑΧΜΑΝΤ)

٧٢- عَنْ اَبِىْ هُرَيْـرَةَ رضى الله عنـه عَنِ النَّبِىِّ ﷺ قَالَ: مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ وَلاَ عَفارَجُلٌ عَنْ مَظْلِمَةٍ اِلاَّ زَادَهُ اللهُ عِزًّاوَلاَ تَوَاضَعَ -

« مسند احمد ص ٢/٢٣٥ ، ٢/٤٣٨ »

72. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Δίνοντας ἐλεημοσύνη δὲν ἐλαττώνεται ὁ πλοῦτος κάποιου. Ὁ Ἀλλὰχ παραχωρεῖ τιμὴ καὶ ἀνυψώνει τὸ ἐπίπεδο ἐκείνου, ὁ ὁποῖος συγχωρεῖ ὁποιαδήποτε ὑπερβολὴ ποὺ διαπράττεται ἐναντίον του καὶ ὅποιον δὲν φέρεται στὸν παραβάτη μὲ ἀλαζονεία».

(ΜΑΣΝΑΝΤ ΑΧΜΑΝΤ)

Τρόποι στὸ τραπέζι

٧٣ - عَنْ عَائِشَةَ رضى الله عنها قَالَتْ : قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ : اِذَا اَكَلَ اَحَدُكُمْ فَلْيَذْكُرْ اِسْمَ اللهِ تَعَالىٰ فَاِنْ نَسِىَ اَنْ يَّذْكُرَ اِسْمَ اللهِ تَعَالىٰ فِىْ اَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ : بِسْمِ اللهِ اَوَّلَهُ وَاٰخِرَهُ ـ

« ترمذى كتاب الاطعمة باب ماجاء فى التسمية على الطعام »

73. Ἡ Ἀϋσὰ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ὁποτεδήποτε κάποιος ἀρχίζει νὰ τρώει, θὰ πρέπει νὰ λέει πρῶτα: "Στὸ ὄνομα τοῦ Ἀλλὰχ τοῦ Ἐκθειαζομένου". Ἐὰν αὐτὸς ξεχάσει νὰ τὸ κάνει αὐτὸ στὴν ἀρχή, τότε στὸ τέλος τοῦ γεύματος θὰ πρέπει νὰ πεῖ: "Μπισμιλάχι ἀγουάλεχι γουὰ ἀκχέρεχι". "Στὸ ὄνομα τοῦ Ἀλλὰχ ἀρχίζω καὶ τελειώνω"».

(ΤΙΡΜΙΝΤΧΙ)

٧٤ - عَنْ اَبِىْ سَعِيْدٍ قَالَ كَانَ النَّبِىُّ ﷺ اِذَا اَكَلَ اَوْ شَرِبَ قَالَ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذِىْ اَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِمِيْنَ ـ

« ترمذى كتاب الدعوات باب مايقول اذا فرغ من الطعام »

74. Ὁ Ἄμπου Σαΐντ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁποτεδήποτε ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ἔτρωγε ἢ ἔπινε, ἔλεγε:

«Κάθε ἐγκώμιο ἀνήκει στὸν Ἀλλάχ, ὁ ὁποῖος μᾶς προμήθευσε μὲ τροφὴ καὶ ποτὰ καὶ μᾶς ἔκανε Μουσουλμάνους».

(ΤΙΡΜΙΝΤΧΙ)

Τρόποι ντυσίματος

٧٥ - عَنْ حُذَيْفَةَ رضى الله عنه قَالَ : اِنَّ النَّبِىَّ ﷺ نَهَانَا عَنِ الْحَرِيْرِ وَ الدِّيْبَاجِ وَالشُّرْبِ فِى اٰنِيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَ قَالَ : هِىَ لَهُمْ فِى الدُّنْيَا وَهِىَ لَكُمْ فِى الْاٰخِرَةِ -

«مسلم كتاب اللباس والزينة باب تحريم استعمال اناء الذهب والفضة »

75. Ὁ Χουντχάϊφα (Ρ) ἀναφέρει:

«Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) μᾶς ἀπαγόρευσε νὰ φορᾶμε μεταξωτὰ καὶ μπροκὰρ ὑφάσματα. Ἐπίσης μᾶς ἀπαγόρευσε νὰ τρῶμε καὶ νὰ πίνουμε ἀπὸ χρυσὰ ἢ ἀργυρὰ σκεύη, λέγοντας ὅτι αὐτὰ εἶναι γι' αὐτοὺς (τοὺς ἄπιστους) σ' αὐτὸν τὸν κόσμο, καὶ γιὰ ἐσᾶς στὴ Μετέπειτα Ζωή».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

٧٦ - عَنْ اَبِىْ سَعِيْدِ الْخُدْرِىِّ رضى الله عنه قَالَ : كَانَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ اِذَا اسْتَجَدَّ ثَوْبًا سَمَّاهُ بِاسْمِهِ عِمَامَةً ، اَوْقَمِيْصًا ، اَوْ رِدَاءً - يَقُوْلُ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ اَنْتَ كَسَوْتَنِيْهِ وَاَسْأَلُكَ خَيْرَهُ وَخَيْرَمَا صُنِعَ لَهُ ، وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّمَا صُنِعَ لَهُ -

«ترمذى كتاب اللباس باب مايقول اذا لبس ثوبا جديدا »

76. Ὁ Ἄμπου Σάϊντ ἀλ Κχούντρι (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὅταν ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) φοροῦσε ἕνα καινούργιο ἔνδυμα, αὐτὸς θ' ἀνέφερε πρῶτα τί εἴδους ἦταν αὐτό, γιὰ παράδειγμα τουρμπάνι, πουκάμισο ἢ μανδύας καὶ ἔπειτα θὰ ἱκέτευε ὡς ἀκολούθως:

«Ἀλλάχ, δικός Σου εἶναι ὁ ἔπαινος. Ἐσὺ μοῦ ἔχεις δώσει αὐτὸ νὰ τὸ φορῶ. Σὲ παρακαλῶ γιὰ τὸ ὄφελος ποὺ περιέχει αὐτὸ καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ βοηθήσεις γιὰ νὰ τὸ χρησιμοποιήσω καλύτερα, γιὰ τὸ σκοπὸ ποὺ ἔγινε. Ἐπίσης, ζητῶ τὴν προστασία Σου ἐναντίον ὁποιασδήποτε ζημίας (βλάβης) ποὺ μπορεῖ νὰ ὑπάρξει κι ἐναντίον ὁποιουδήποτε βλαβεροῦ σκοποῦ».

(ΤΙΡΜΙΝΤΧΙ)

Ἡ καθαριότητα

٧٧ - عَنْ اَبِىْ مَالِكٍ الاَشْعَرِىِّ رضى الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُوْلُ الله ﷺ اَلطُّهُوْرُ شَطْرُ الْاِيْمَانِ -

«مسلم كتاب الطهارة باب فضل الوضوء»

77. Ὁ Ἄμπου Μούσα ἀλ-Ἄσχαρι (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ἡ καθαριότητα εἶναι μιὰ ἀπαίτηση τῆς πίστης».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

٧٨ - عَنْ عَائِشَةَ رضى الله عنها اَنَّ النَّبِىَّ ﷺ قَالَ: السِّوَاكُ مَطْهَرَةٌ لِلْفَمِ مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ

«نسائى باب الترغيب فى السواك»

78. Ἡ Ἀϋσὰ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Τὸ βούρτσισμα τῶν δοντιῶν κρατεῖ τὸ στόμα καθαρὸ καὶ εὐχαριστεῖ τὸν Ἀλλάχ».

(ΝΙΣΑ·Ι·)

Ὁ φθόνος

٧٩ - عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضى الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُوْلُ الله ﷺ: لَاتَحَاسَدُوْا وَلَا تَنَاجَشُوْا وَلَا تَبَاغَضُوْا وَلَا تَدَابَرُوْا وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلىٰ بَيْعِ بَعْضٍ ، وَكُوْنُوْا عِبَادَ اللهِ اِخْوَانًا - اَلْمُسْلِمُ اَخُوالْمُسْلِمِ : لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يَحْقِرُهُ وَلَايَخْذُلُهُ - اَلتَّقْوٰى هٰهُنَا وَيُشِيْرُ اِلىٰ صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، بِحَسْبِ امْرِىءٍ مِّنَ الشَّرِّ اَنْ يَحْقِرَ اَخَاهُ الْمُسْلِمَ - كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى

الْمُسْلِم حَرَامٌ دَمُهُ وَمَالُهُ وَعِرْضُهُ -

«مسلم كتاب البروالصلة باب تحريم ظلم المسلم و خذله»

79. Ὁ Ἀμπντούλλαχ μπὶν Ὀμὰρ (Ρ) λέει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ἀνέφερε:

«Μὴ ζηλεύετε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Μὴ φουσκώνετε τὶς τιμές. Μὴ μισεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Μὴ γυρίζετε τὴν πλάτη σας ὁ ἕνας στὸν ἄλλο. Μὴ κάνετε μιὰ προσφορά, ἐνῶ δυὸ συμβαλλόμενοι εἶναι σὲ παζάρια. Νὰ εἶστε ἀληθινοὶ ὑπηρέτες τοῦ Θεοῦ μὲ τὸ νὰ γίνεστε ἀδέλφια ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου».

«Οἱ Μουσουλμάνοι εἶναι ἀδελφοὶ στοὺς ἄλλους Μουσουλμάνους. Δὲν πρέπει κανεὶς νὰ κάνει παράβαση κατὰ τοῦ ἄλλου. Δὲν πρέπει νὰ φέρεται κανεὶς στὸν ἄλλο μὲ περιφρόνηση οὔτε νὰ τὸν ἐγκαταλείπει».

«Ἐδῶ κατοικεῖ τὸ Τάκβα (ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ), εἶπε ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) καὶ ἔδειξε τὸ στῆθος του τρεῖς φορές. Ἔπειτα εἶπε: "Εἶναι ἀρκετὸ νὰ καταστρέψει κάποιον ἡ περιφρόνηση ἑνὸς Μουσουλμάνου ἀδελφοῦ. Τὸ αἷμα, ἡ ἰδιοκτησία καὶ ἡ τιμὴ ἑνὸς Μουσουλμάνου εἶναι ἀπαραβίαστα σ' ἕναν ἄλλο Μουσουλμάνο"».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

٨٠- عَنْ اَبِىْ هُرَيْـرَةَ رضى الله عنه اَنَّ النَّبِىَّ ﷺ قَالَ: اِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ؛ فَاِنَّ الْحَسَدَ يَاْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَاْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ اَوْ قَالَ الْعُشْبَ -

«ابوداود كتاب الادب باب فى الحسد»

80. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Φυλάξου ἀπὸ τὴ φωτιὰ τῆς ζήλιας, γιατὶ καταναλώνει τὶς καλὲς πράξεις ὅπως ἡ φωτιὰ καταναλώνει τὸ ξύλο καὶ τὸ ἄχυρο».

(ΑΜΠΟΥ ΝΤΑΟΥΝΤ)

Ἡ ἀλαζονεία

٨١- عَنْ عَبْدِاللهِ بْنِ مَسْعُوْدٍ رضى الله عنه عَنِ النَّبِىِّ ﷺ قَالَ :
لَايَـدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِىْ قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِّنْ كِبْرٍ فَقَالَ
رَجُلٌ : اِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ اَنْ يَكُوْنَ ثَوْبُهُ حَسَنًا وَّ نَعْلُهُ حَسَنَةً
قَالَ : اِنَّ اللهَ جَمِيْلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ ، اَلْكِبْرُ بَطَرُالْحَقِّ وَغَمْطُ
النَّاسِ -

«مسلم كتاب الايمان تحريم الكبر وبيانه »

81. Ὁ Ἀμπντούλλαχ μπὶν Μασοὺντ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Αὐτὸς ποὺ ἔχει ἴχνος ἀλαζονείας στὴν καρδιά του, δὲν θὰ πάει στὸν Παράδεισο. Κάποιος εἶπε: "Τί θὰ ἔλεγες γιὰ ἕνα πρόσωπο ποὺ τοῦ ἀρέσει νὰ ἔχει ὡραῖα ροῦχα καὶ ὡραῖα παπούτσια;". Ὁ Προφήτης ἀπάντησε: "Ὁ Ἀλλὰχ εἶναι ἡ Ὀμορφιὰ καὶ Αὐτὸς ἀγαπᾶ τὴν ὀμορφιά. (Ἕνας δὲν ὀνομάζεται ἀλαζὼν ἐὰν καλλωπίζεται). Ἡ ἀλαζονεία βρίσκεται στὴν ἀπόρριψη τῆς ἀλήθειας καὶ στὴν περιφρόνηση τῶν ἀνθρώπων"».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

٨٢- عَنْ عَبْدِاللهِ رضى الله عنه قَالَ : قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ عَلَيْكُمْ
بِالصِّـدْقِ فَاِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِىْ اِلىٰ الْبِرِّ وَاِنَّ الْبِرَّ يَهْدِىْ اِلىٰ
الْجَنَّـةِ وَمَـايَـزَالُ الـرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتّٰى
يُكْتَبَ عِنْدَ اللهِ صِدِّيْقًا وَاِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ فَاِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِىْ
اِلَى الْفُجُوْرِ وَاِنَّ الْفُجُوْرَ يَهْدِىْ اِلىٰ النَّارِ وَمَايَزَالُ الرَّجُلُ
يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتّٰى يُكْتَبَ عِنْدَ اللهِ كَذَّابًا -

«مسلم كتـاب الـبروالصلة باب قبح الكـذب وحسن
الصدق وفضله »

82. Ὁ Ἀμπντούλλαχ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Θὰ πρέπει νὰ προσκολλεῖστε στὴν ἀλήθεια, γιατὶ ὁδηγεῖ στὴν ἀρετὴ καὶ ἡ ἀρετὴ ὁδηγεῖ στὸν Παράδεισο. Ἐὰν ἕνας ἄνθρωπος λέει τὴν ἀλήθεια καὶ παραμένει στὴν ἀναζήτηση τῆς ἀλήθειας, θὰ ἔρθει ὁ καιρὸς ποὺ θὰ δικαστεῖ ἀληθινὰ ἀπὸ τὸν Ἀλλάχ. Φυλαχτεῖτε ἀπὸ τὴν ψευδολογία, γιατὶ ἡ ψευδολογία ὁδηγεῖ στὴν κακία καὶ ἡ κακία ὁδηγεῖ στὴν Κόλαση. Ἐὰν ἕνα πρόσωπο συνεχίσει νὰ λέει ψέματα καὶ νὰ ἐπιμένει νὰ κάνει αὐτό, θὰ ἔρθει καιρὸς ποὺ αὐτὸς θὰ κριθεῖ ὡς ψεύτης πρώτου βαθμοῦ ἀπὸ τὸν Ἀλλάχ».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

٨٣- عَنْ اَبِىْ بَكْرَةَ رضى الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ اَلَا اُنَبِّئُكُمْ بِاَكْبَرِ الْكَبَائِرِ ؟ قُلْنَا: بَلىٰ يَارَسُوْلَ اللهِ قَالَ: اَلْاِشْرَاكُ بِاللهِ ، وَ عُقُوْقُ الْوَالِدَيْن ، وَكَانَ مُتَّكِأً فَجَلَسَ فَقَالَ: اَلَا وَقَوْلَ الزُّوْرِ! فَمَازَالَ يُكَرِّرُهَا حَتّٰى قُلْنَا: لَيْتَهُ سَكَتَ ،

«بخارى كتاب الادب باب عقوق الوالدين»

83. Ὁ Ἄμπου Μπακρὰ (Ρ) διηγεῖται ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Δὲν πρέπει νὰ σᾶς πῶ γιὰ τὰ χειρότερα τῶν ἁμαρτημάτων;».

Ἐμεῖς εἴπαμε: «Σὲ παρακαλοῦμε πές μας, ὦ Ἀγγελιαφόρε τοῦ Ἀλλάχ». Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Τὸ νὰ συσχετίζετε ὁποιονδήποτε μὲ τὸν Ἀλλὰχ καὶ νὰ μὴν ὑπακοῦτε στοὺς γονεῖς». Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) κάθησε καὶ εἶπε: «Φυλάξου ἀπὸ τὸ νὰ λὲς ψέματα». Συνέχισε νὰ τὸ ἐπαναλαμβάνει αὐτὸ μέχρι ποὺ ἐκφράσαμε τὴν ἐπιθυμία νὰ σταματήσει».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٨٤- عَنْ عَبْدِاللهِ بْنِ عَمْرٍو رضى الله عنهما قَالَ قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ لَيَاْتِيَنَّ عَلىٰ اُمَّتِىْ مَا اَتَى عَلىٰ بَنِىْ اِسْرَآئِيْلَ حَذْوَالنَّعْلِ بِالنَّعْلِ حَتّٰى اِنْ كَانَ مِنْهُم مَنْ اَتٰى اُمَّهُ عَلَانِيَّةً لَكَانَ فِىْ اُمَّتِىْ مَنْ يَّصْنَعُ ذٰلِكَ وَاِنَّ بَنِىْ اِسْرَآئِيْلَ تَفَرَّقَتْ عَلىٰ اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِيْنَ مِلَّةً وَتَفْتَرِقُ اُمَّتِىْ عَلىٰ ثَلَاثٍ وَسَبْعِيْنَ مِلَّةً كُلُّهُمْ فِى النَّارِ اِلَّا مِلَّةً وَاحِدَةً قَالُوْا: مَنْ هِىَ يَارَسُوْلَ اللهِ ؟ قَالَ: مَااَنَاعَلَيْهِ وَاَصْحَابِىْ -

«ترمذى كتاب الايمان باب افتراق هذه الامة»

84. Ὁ Ἀμπντουλλὰχ μπὶν Ἀμὰρ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Σίγουρα θὰ συμβοῦν πράγματα στὸ λαό μου, ὅπως συνέβησαν ἐνωρίτερα στοὺς Ἰσραηλίτες. Αὐτὰ θὰ μοιάζουν τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο, ὅπως ἕνα παπούτσι σ' ἕνα ζευγάρι μοιάζει στὸ ἄλλο —μέχρι τὸ βαθμὸ ποὺ ἐὰν κάποιος μεταξὺ τῶν Ἰσραηλιτῶν εἶχε διαπράξει ἀνοικτὰ μοιχεία μὲ τὴ μητέρα του θὰ ὑπάρξει κάποιος στὸ λαό μου ποὺ θὰ κάνει τὸ ἴδιο ἐπίσης. Πράγματι, οἱ Ἰσραηλίτες ἦταν χωρισμένοι σὲ 72 αἱρέσεις, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποί μου θὰ εἶναι χωρισμένοι σὲ 73 αἱρέσεις. Ὅλες ἀπ' αὐτὲς θὰ εἶναι στὴ Φωτιά, ἐκτὸς ἀπὸ μιά. Οἱ σύντροφοι ρώτησαν: "Ποιοὶ εἶναι αὐτοί, Ἀγγελιαφόρε τοῦ Ἀλλάχ;". Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε: "Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦν τὶς πράξεις μου καὶ αὐτὲς τῶν συντρόφων μου"».

(ΤΙΡΜΙΝΤΧΙ)

٨٥- عَنْ عَلِىٍّ رضى الله عنه قَالَ قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ يُوْشِكُ اَنْ يَّأْتِىَ عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَايَبْقىٰ مِنَ الْاِسْلَامِ اِلَّا اسْمُهُ وَلَايَبْقىٰ مِنَ الْقُرْاٰنِ اِلَّا رَسْمُهُ مَسَاجِدُ هُمْ عَامِرَةٌ وَهِىَ

خَرَابٌ مِنَ الْهُدٰى عُلَمَآؤُهُمْ شَرٌّمَنْ تَحْتَ اَدِيْمِ السَّمَآءِ مِنْ عِنْدِهِمْ تَخْرُجُ الْفِتْنَةُ وَفِيْهِمْ تَعُوْدُ.(رواه البيهقى فى شعب الايمان.)

«مشكوة كتاب العلم ، الفصل الثالث،كنز العمال ص ٢/٤٣ »

85. Ὁ Ἀλῆ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Θὰ ἔρθει καιρὸς ποὺ τίποτε δὲν θὰ μείνει ἀπὸ τὸ Ἰσλὰμ ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὄνομά του καὶ τίποτε δὲν θὰ μείνει ἀπὸ τὸ Κοράνι, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ γραφή του. Τὰ τζαμιὰ θὰ εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ λάτρεις, ἀλλὰ ὅσον ἀφορᾶ τὴ δικαιοσύνη, αὐτὰ θὰ εἶναι ἄδεια καὶ ἐγκαταλειμμένα. Οἱ "Οὔλαμα" (οἱ θρησκευτικοί τους λόγιοι) θὰ εἶναι οἱ χειρότεροι τῶν δημιουργημάτων κάτω ἀπὸ τὸν ἥσκιο τῶν οὐρανῶν. Ἡ συνωμοσία τοῦ κακοῦ θὰ προέλθει ἀπ' αὐτοὺς καὶ σ' αὐτοὺς θὰ ἐπιστρέψει».

(ΜΙΣΧΚΑΤ)

Ἡ ἔλευση τοῦ Ἰμὰμ Μάχντι

٨٦- عَنْ اَبِىْ هُرَيْرَةَ رضى الله عنه قَالَ كُنَّاجُلُوْسًا عِنْدَ النَّبِىِّ ﷺ اِذْ نَزَلَتْ عَلَيْهِ سُوْرَةُ الْجُمُعَةِ فَلَمَّا قَرَأَ وَاٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ قَالَ رَجُلٌ : مَنْ هٰؤُلَآءِ يَارَسُوْلَ اللهِ : فَلَمْ يُرَاجِعْهُ النَّبِىُّ ﷺ حَتّٰى سَأَلَهُ مَرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ اَوْثَلَاثًا قَالَ وَفِيْنَا سَلْمَانُ الْفَارِسِىُّ قَالَ فَوَضَعَ النَّبِىُّ ﷺ يَدَهُ عَلٰى سَلْمَانَ ثُمَّ قَالَ لَوْكَانَ الْاِيْمَانُ عِنْدَ الثُّرَيَّا لَنَالَهُ رِجَالٌ مِنْ هٰؤُلَاءِ.

«بخارى كتاب التفسير سورة جمعة ، مسلم ص ١٧٠ »

86. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) διηγεῖται:

«Ὅταν ἡ Σούρα Τζούμα (κεφάλαιο 62) τοῦ Ἱεροῦ Κορανίου ἀπεκαλύφθη στὸν Ἱερὸ Προφήτη (Σ), συνέβη νὰ εἴμαστε στὴ συντροφιά του. Ὅταν ἀπήγγειλε τὸ στίχο "Ἐκεῖνοι ἀπ' αὐτοὺς ποὺ θὰ ἔρθουν ἀργότερα καὶ δὲν ἔχουν ἑνωθεῖ μ' αὐτούς". (Αὐτὴ ἡ φράση εἶναι ἕνα μέρος ἀπὸ τὸ στίχο ποὺ ἀναφέρει τὴν πρώτη ἔλευση τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη (Σ) ποὺ ἀκολουθεῖται ἀπὸ μιὰ ἀναφορὰ στὰ μελλοντικὰ γεγονότα ποὺ λέει ὅτι τὶς τελευταῖες ἡμέρες ἐπίσης θὰ ὑπάρχουν μερικοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θὰ φτάσουν τὸ βαθμὸ τῶν πρώτων ὀπαδῶν τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη (Σ) στὶς τελευταῖες ἡμέρες, γιατὶ αὐτὴ ἡ δευτερεύουσα πρόταση κυριαρχεῖται ἀπὸ τὸ ρῆμα ποὺ χρησιμοποιήθηκε ἐνωρίτερα γιὰ ν' ἀναφερθεῖ στὴν πρώτη ἔλευση τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη (Σ).). Ἕνας ἀπὸ τοὺς παρόντες ρώτησε: "Ποιοὶ εἶναι αὐτοί; Ὦ Ἀγγελιαφόρε τοῦ Ἀλλάχ!". Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) δὲν ἔδωσε προσοχή. Ὁ ἄνθρωπος ἐπανέλαβε τὴν ἐρώτηση δυὸ ἢ τρεῖς φορές. Ἐκείνη τὴν ὥρα ὁ Σαλμὰν ὁ Πέρσης καθόταν ἐπίσης μεταξύ μας. Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) στράφηκε σ' αὐτόν, ἔβαλε τὸ χέρι του ἐπάνω του καὶ εἶπε: "Ακόμα κι ἂν ἡ πίστη ἀνέβαινε στὶς "Πλειάδες" (ποὺ ἐξαφανίσθηκαν ὁλοσχερῶς ἀπὸ τὴ γῆ), θὰ ὑπῆρχαν μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποκαθιστοῦσαν τὴν πίστη στὴ γῆ. (Κατὰ μιὰ ἐκδοχὴ τὸ "ἕνας ἄνθρωπος" ἀναφέρεται ἀντὶ τοῦ «μερικοὶ ἄνθρωποι")'».

(ΜΟΥΣΛΙΜ)

٨٧- عَنْ اَبِىْ هُرَيْـرَةَ رضى الله عنـه قَالَ قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ وَالَّذِىْ نَفْسِىْ بِيَدِهِ لَيُوْشِكَنَّ اَنْ يَنْزِلَ فِيْكُمُ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَدْلًا فَيَكْسِرُ الصَّلِيْبَ وَيَقْتُـلُ الْخِنْـزِيـرَ وَيَضَـعُ الْحَرْبَ وَيَفِيْضُ الْمَـالَ حَتّٰى لَايَقْبَلَهُ اَحَـدٌ حَتّٰى تَكُـوْنَ السَّجْـدَةُ الْوَاحِدَةُ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيْهَا ثُمَّ يَقُوْلُ اَبُوْهُرَيْرَةَ وَاقْرَؤُا اِنْ شِئْتُمْ وَاِنْ مِّنْ اَهْـلِ الْكِتٰبِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهٖ قَبْلَ مَوْتِهٖ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُوْنُ عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا ـ

«بخارى كتاب الانبياء باب نزول عيسى بن مريم »

87. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Μὰ Αὐτὸν στοῦ Ὁποίου τὰ χέρια εἶναι ἡ ζωή μου, ὁ γιὸς τῆς Μαρίας θὰ ἐμφανιστεῖ σύντομα μεταξύ σας. Αὐτὸς θὰ διοικήσει μὲ δικαιοσύνη. Θὰ σπάσει τὸ σταυρό, θὰ σκοτώσει τὸ χοῖρο, θὰ καταργήσει τὸν πόλεμο (γιὰ χάρη τῆς θρησκείας, κάτω ἀπὸ Θεϊκὴ καθοδήγηση), θὰ διανείμει πλοῦτο, ἀλλὰ κανεὶς δὲν θὰ τὸν δεχθεῖ. Τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες, μιὰ μετάνοια μπροστὰ στὸν Ἀλλὰχ θὰ εἶναι καλύτερη ἀπὸ τὸν κόσμο καὶ αὐτὸ ποὺ περιέχει». Στὴ διήγησή του ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) ἀναφέρει (σημειῶστε ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη τοῦ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) καὶ ὄχι τὰ λόγια τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη (Σ).). Ἐὰν ἐπιθυμεῖς μπορεῖς νὰ διαβάσεις τὸ στίχο: «Καὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς μεταξὺ τῶν Λαῶν τοῦ Βιβλίου ποὺ θὰ συνεχίσει νὰ πιστεύει σ' αὐτὸ πρὶν ἀπὸ τὸ θάνατό του, καὶ τὴν Ἡμέρα τῆς Ἀνάστασης, αὐτὸς (ὁ Ἰησοῦς) θὰ εἶναι μάρτυς ἐναντίον τους». (Κοράνιο 4:160).

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٨٨- اَلَا اِنَّ عِيْسَى بْنَ مَرْيَمَ لَيْسَ بَيْنِىْ وَبَيْنَهُ نَبِىٌّ وَلَا رَسُوْلٌ اَلَا اِنَّهُ خَلِيْفَتِىْ فِىْ اُمَّتِىْ مِنْ بَعْدِىْ اَلَا اِنَّهُ يَقْتُلُ الدَّجَالَ وَيَكْسِرُ الصَّلِيْبَ وَيَضَعُ الْجِزْيَةَ وَتَضَعُ الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا اَلَا مَنْ اَدْرَكَهُ فَلْيَقْرَأْ عَلَيْهِ السَّلَامَ -

«طبرانى الاوسط والصغير»

88. «Πρόσεξε, δὲν θὰ ὑπάρξει κανένας προφήτης ἢ ἀγγελιαφόρος μεταξὺ τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ γιοῦ τῆς Μαρίας, καὶ ἐμένα. Νὰ θυμᾶσαι ὅτι αὐτὸς θὰ εἶναι ὁ Καλίφης μετὰ ἀπὸ ἐμένα στὸ λαό μου. Νὰ θυμᾶσαι ὅτι θὰ σκοτώσει τὸν Ἀντίχριστο, θὰ σπάσει τὸ σταυρό, θὰ καταργήσει τὴ λήψη τοῦ Τζίζια (φόρος ποὺ εἰσπράττεται ἀπὸ ἡττημένους λαούς), ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ὑπάρχει πιὰ πόλεμος. Νὰ θυμᾶσαι, ὁποιοσδήποτε τὸν συναντήσει θὰ πρέπει νὰ διαβιβάσει τοὺς χαιρετισμούς μου σ' αὐτόν».

(ΤΑΜΠΡΑΑΝΙ)

٨٩- عَنْ اَنَسٍ رضى الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ مَنْ اَدْرَكَ مِنْكُمْ عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ فَلْيَقْرَئْهُ مِنِّى السَّلَامَ -

«درمنثور ص ٢٤٥/ج ٢»

89. Ὁ Ἄνας (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ὁποιοσδήποτε ἀπὸ ἐσᾶς συναντήσει τὸν Ἰησοῦ, τὸ γιὸ τῆς Μαρίας, θὰ πρέπει νὰ διαβιβάσει τοὺς χαιρετισμούς μου σ' αὐτόν».

(ΝΤΑΡ ΜΑΝΣΧΟΥΡ)

٩٠ - عَنْ ثَوْبَانَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ فَاذَا رَئَيْتُمُوهُ فَبَايِعُوْهُ وَلَوْ حَبْوًا عَلَى الثَّلْجِ فَانَّهُ خَلِيْفَةُ اللهِ الْمَهْدِى.

«ابن ماجه كتاب الفتن»

90. Ὁ Ταουμπαὰν (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Ὅταν βρεῖτε τὸν Μάχντι, κάνετε "Μπεΐγιατ" (ὑπόσχεση πίστης) στὰ χέρια του. Πρέπει νὰ πᾶτε σ' αὐτὸν ἀκόμα κι ἂν πρέπει νὰ φθάσετε σ' αὐτὸν διὰ μέσου παγωμένων βουνῶν στὰ γόνατά σας. Αὐτὸς εἶναι ὁ Μάχντι καὶ ὁ Καλίφης τοῦ Ἀλλάχ».

(ΙΜΠΝ ΜΑΑΤΖΑΧ)

٩١ - عَنْ اَبِىْ هُرَيْـرَةَ رضى الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ كَيْفَ اَنْتُمْ اِذَا نَزَلَ ابْنُ مَرْيَمَ فِيْكُمْ وَاِمَـامُكُمْ مِنْكُمْ وَفِى رِوَايَةٍ فَاَمَّكُمْ مِنْكُمْ.

«بخارى كتاب الانبياء نزول عيسى بن مريم ـ مسند احمد ص ٣٣٦/ ٢»

91. Ὁ Ἄμπου Χουράϊραχ (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) εἶπε:

«Σὲ τί ἀξιολύπητη κατάσταση θὰ εἶστε, ὅταν ὁ γιὸς τῆς Μαρίας θὰ κατεβεῖ μεταξύ σας, ἐνῶ θὰ εἶναι ὁ Ἰμάμης σας (Θρησκευτικὸς ἡγέτης) μεταξύ σας; Κατὰ μιὰ ἄλλη ἐκδοχή, λέγεται ὅτι εἶπε: "Θὰ σᾶς ὁδηγήσει ἀπὸ μεταξύ σας"».

(ΜΠΟΥΚΧΑΡΙ)

٩٢- عَنْ مُحَمَّـدِ بْنِ عَلِيٍّ رضى الله عنه قَالَ اِنَّ لِمَهْدِيْنَا اٰيَتَيْنِ لَمْ تَكُوْنَا مُنْذُ خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالاَرْضِ يَنْكَسِفُ الْقَمَرُ لاَوَّلِ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَـانَ وَيَنْكَسِفُ الشَّمْسُ فِى النِّصْفِ مِنْهُ وَلَمْ تَكُوْنَا مُنْذُ خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالاَرْضَ ـ

«سنن دارقطنى باب صفة صلوة الخسوف والكسوف وهيئتهما»

92. Ὁ Μουχάμμαντ μπὶν Ἄλι (Ρ) εἶπε:

«Σίγουρα δυὸ σημεῖα θὰ ἐμφανιστοῦν, γιὰ τὸν Μάχντι μας, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν ἐμφανιστεῖ ποτὲ (ὡς σημάδια ἀλήθειας γιὰ ὁποιονδήποτε ἄλλο), ἀπὸ τὴ δημιουργία τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Στὸ μήνα τοῦ Ραμαντάν, τὸ φεγγάρι θὰ ἐπισκιαστεῖ (θὰ ἔχει ἔκλειψη) τὴν πρώτη ἀπὸ τὶς νύχτες (τῆς ἔκλειψης)* καὶ ὁ ἥλιος θὰ ἐπισκιαστεῖ (θὰ ἔχει ἔκλειψη) τὴ μεσαία ἡμέρα (ἀπὸ τὶς ἡμέρες τῆς ἔκλειψής του). Καὶ οἱ δυὸ αὐτὲς ἐκλείψεις θὰ λάβουν χώρα τὸν ἴδιο μήνα τοῦ Ραμαντάν. Καὶ αὐτὰ τὰ δυὸ σημάδια δὲν ἔχουν συμβεῖ ποτέ, ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Ἀλλὰχ δημιούργησε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴ γῆ».

(ΣΟΥΝΑΝ ΝΤΑΡ ΚΟΥΤΝΙ)

*(Προφανῶς, ἡ πρώτη νύχτα τοῦ φεγγαριοῦ δὲν ἐννοεῖται ἐδῶ, γιατὶ τὸ φεγγάρι δὲν ἀναφέρεται ὡς "χιλὰλ" (μηνοειδὲς) τὴ σχετικὴ λέξη γιὰ τὶς πρῶτες τρεῖς ἡμέρες τῆς ἐμφάνισης τοῦ φεγγαριοῦ. Πολὺ περισσότερο, τὸ φεγγάρι ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει ἔκλειψη τὴν πρώτη νύχτα).

٩٣- عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ عَمْرِوبْنِ الاَحْوَصِ قَالَ حَدَّثَنِىْ أَبِىْ أَنَّهُ شَهِدَ حَجَّةَ الْوَدَاعِ مَعَ رَسُولِ اللهِ ﷺ فَحَمِدَ اللهَ وَأَثْنَى عَلَيْـهِ وَذَكَـرَ وَوَعَظَ ثُمَّ قَالَ: أَىُّ يَوْمٍ أَحْـرَمُ أَىُّ يَوْمٍ أَحْـرَمُ ، أَىُّ يَوْمٍ أَحْـرَمُ ؟ قَالَ فَقَالَ النَّاسُ: يَوْمُ الْحَجِّ الْأَكْـبَرِ يَارَسُـولَ اللهِ . قَالَ: فَإِنَّ دِمَـائَكُمْ وَأَمْـوَالَكُمْ

وَأَعْرَاضَكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هٰذَا ، فِىْ بَلَدِكُمْ هٰذَا ، فِىْ شَهْرِكُمْ هٰذَا، أَلَا لَايَجْنِىْ جَانٍ إِلَّا عَلَى نَفْسِهِ ، وَلَا يَجْنِىْ وَالِدٌ عَلَى وَلَدِهِ ، وَلَا وَلَدٌ عَلَى وَالِدِهِ ، أَلَا إِنَّ الْمُسْلِمَ أَخُو الْمُسْلِمِ ، فَلَيْسَ يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ مِنْ أَخِيْهِ شَىْءٌ إِلَّا مَا أَحَلَّ مِنْ نَفْسِهِ ، أَلَا وَإِنَّ كُلَّ رِبًا فِى الْجَاهِلِيَّةِ مَوْضُوعٌ ، لَكُمْ رُؤُسُ أَمْوَالِكُمْ لَاتَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ غَيْرَ رِبَا الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ فَإِنَّهُ مَوْضُوعٌ كُلُّهُ ، أَلَا وَإِنَّ كُلَّ دَمٍ كَانَ فِى الْجَاهِلِيَّةِ مَوْضُوعٌ ، وَأَوَّلُ دَمٍ أَضَعُ مِنْ دَمِ الْجَاهِلِيَّةِ دَمَ الْحَارِثِ ابْنِ عَبْدِالْمُطَّلِبِ ، كَانَ مُسْتَرْضَعًا فِىْ بَنِى لَيْثٍ فَقَتَلَتْهُ هُذَيْلٌ . أَلَا وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْراً ،

فَإِنَّمَاهُنَّ عَوَانٌ عِنْدَكُمْ ، لَيْسَ تَمْلِكُونَ مِنْهُنَّ شَيْئًا غَيْرَ ذَلِكَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ ، فَإِنْ فَعَلْنَ فَاهْجُرُوْهُنَّ فِى الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ مُبَرِّحٍ ، فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَاتَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيْلًا - أَلَا وَإِنَّ لَكُمْ عَلَى نِسَائِكُمْ حَقًّا وَلِنِسَائِكُمْ عَلَيْكُمْ حَقًّا ، فَأَمَّا حَقُّكُمْ عَلَى نِسَائِكُمْ فَلَا يُوْطِئْنَ فُرُشَكُمْ مَنْ تَكْرَهُونَ ، وَلَايَأْذَنَّ فِىْ بُيُوتِكُمْ لِمَنْ تَكْرَهُونَ أَلَا وَإِنَّ حَقَّهُنَّ عَلَيْكُمْ أَنْ تُحْسِنُوا إِلَيْهِنَّ فِى كِسْوَتِهِنَّ وَطَعَامِهِنَّ -

« ترمذى أبواب التفسير سورة التوبه »

93. Ὁ Σουλαϊμὰν μπὶν Ἄρμ μπὶν Ἀλ-Ἄχβας (Ρ) ἀναφέρει ὅτι ὁ πατέρας του τοῦ εἶπε, ὅτι ἦταν μάρτυρας τοῦ τελευταίου προσκυνήματος τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη (Σ).

«Ὁ Ἱερὸς Προφήτης (Σ) ἐγκωμίασε τὸν Ἀλλὰχ καὶ Τὸν δόξασε καὶ νουθέτησε τὴ συγκέντρωση καὶ ρώτησε: "Ποιὰ εἶναι ἡ πιὸ ἱερὴ ἡμέρα; Ποιὰ εἶναι ἡ πιὸ ἱερὴ ἡμέρα; Ποιὰ εἶναι ἡ πιὸ ἱερὴ ἡμέρα;". Οἱ ἄνθρωποι ἀπάντησαν "Ἡ ἡμέρα τοῦ σπουδαίου Χάτζ. Ὦ Ἀγγελιαφόρε τοῦ Ἀλλάχ". Ὁ Προφήτης (Σ) εἶπε: "Νὰ θυμᾶστε τότε ὅτι οἱ ζωές σας, τὰ ὑπάρχοντά σας καὶ ἡ τιμή σας ἔχουν τὴν ἴδια ἱερότητα, ὅπως ἡ ἡμέρα αὐτή, αὐτὴ ἡ πόλη καὶ αὐτὸς ὁ μήνας. Κανένας δὲν θὰ θεωρεῖται ὑπόλογος, ἐκτὸς γιὰ τὶς δικές του πράξεις. Ἕνας πατέρας δὲν θὰ θεωρεῖται ὑπεύθυνος γιὰ τὰ ἔργα τοῦ γιοῦ του. Ἕνας γιὸς δὲν θὰ θεωρηθεῖ ὑπεύθυνος γιὰ τὰ ἔργα τοῦ πατέρα του. Νὰ θυμᾶστε ὅτι κάθε Μουσουλμάνος εἶναι ἀδελφὸς σ' ἕναν Μουσουλμάνο. Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ ἰδιοποιηθεῖ τίποτα ποὺ ν' ἀνήκει στὸν ἀδελφό του, ἐκτὸς μὲ τὴν ἄδειά του. Νὰ θυμᾶστε ὅτι καταργοῦνται οἱ τόκοι ἐπὶ τῶν δανείων ποὺ συνήφθησαν τὶς Ἡμέρες τῆς Ἄγνοιας, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ κεφάλαιο τὸ ὁποῖο παραμένει δικό σας. Μὴ ζημιώνετε κανένα καὶ δὲν θὰ ζημιωθεῖτε. Ἔτσι, ὁ τόκος ποὺ ὀφείλεται στὸν Ἀμπὰς μπὶν Ἀμπντοὺλ Μουττάλιμπ (ἕνα στενὸ συγγενῆ τοῦ Ἱεροῦ Προφήτη) καταργεῖται ὁλοκληρωτικά. Ὅλο τὸ αἷμα ποὺ ἔχει χυθεῖ κατὰ τὴν εἰδωλολατρικὴ περίοδο, πρέπει νὰ μείνει χωρὶς ἐκδίκηση. Ἡ πρώτη ἀπαίτηση αἵματος ποὺ καταργῶ εἶναι ἐκείνη τοῦ Ἴμπν-Ράμπια μπὶν Ἀλ-Χαρὶθ μπὶν Ἀμπντοὺλ Μουττάλιμπ, (ἑνὸς στενοῦ συγγενοῦς του) ὁ ὁποῖος ἀνετράφη μεταξὺ τῶν Μπάνου Λαΰθ καὶ τὸν ὁποῖο σκότωσε ὁ Χουντχαήλ. Νὰ νουθετεῖτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, νὰ φέρεστε στὶς γυναῖκες μὲ εὐγένεια γιατὶ εἶναι οἱ ἔμπιστοί σας (Θὰ εἶστε ὑπεύθυνοι γι' αὐτές). Δὲν ἔχετε καμιὰ ἐξουσία πάνω τους ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ἔνοχες ἐκθαμβωτικῆς κακῆς συμπεριφορᾶς. Ἐὰν εἶναι, τότε ἀφίστε τις μόνες στὰ κρεβάτια τους καὶ τιμωρεῖστε τις, ἀλλὰ ὄχι τόσο σοβαρά. Ἐὰν ὑπακούσουν, δὲν ἔχετε κανένα δικαίωμα (νὰ εἶστε σκληροὶ σ' αὐτὲς) καὶ ἔτσι μὴν ψάχνετε ἄλλες. Νὰ θυμᾶστε ὅτι ἔχετε ὁρισμένα δικαιώματα πάνω στὶς γυναῖκες σας. Τὸ ἴδιο ἐπίσης ἔχουν καὶ οἱ γυναῖκες σας ὁρισμένα δικαιώματα πάνω σας. Τὸ δικαίωμά σας εἶναι ὅτι αὐτὲς πρέπει νὰ διάγουν ἁγνὲς ζωές. Δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπουν κανέναν νὰ ἔρχεται στὸ σπίτι σας, τὸν ὁποῖο δὲν ἐγκρίνετε. Τὸ δικαίωμά τους πάνω σας εἶναι, ὅτι ἐσεῖς εἶστε ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν συντήρησή τους».

(ΤΙΡΜΙΝΤΧΙ)